

ZPRÁVY 2018

PODZIM

PREZIDENT

Občané. Včera jsem vám přinesl mír. Dnes přináším nasycení! Dnes otevírám dveře Masoráje!

MINISTRYNĚ

Už není třeba práce k naplnění žaludků. Představujeme zařízení nového typu. Nekonečná hala, v níž kombinujeme velkochov, jatka i zpracovatelský závod. Za těmito dveřmi je všechno jídlo, které bude kdy svět potřebovat. Jedna konzerva obsahuje doporučenou denní dávku deseti tisíc lahodných kilokalorií. Počet konzerv na osobu a den není a nebude omezen! To je M.A.S.O.!

PŘEKLADATELSKÁ DÍLNA 2018 VRCHOLÍ

3 současné rumunské hry v novém překladu.

ELISE WILK: CROCODIL

ELISE WILK: PAPIROVÁ LETADLA

BOGDAN GEORGESCU: ANTISOCIAL

Prezentace překladů formou scénického čtení proběhne **v listopadu ve VILE Štvanice.**

Více informací již brzy na: www.dilia.cz/dilna a kostak@dilia.cz

PROJEKT VZNIKÁ ZA PODPORY DOZORČÍ RADY DILIA
A FABULAMUNDI – PLAYWRIGHTING EUROPE.

OBSAH

Kontakty	2
DIVADELNÍ ODDĚLENÍ	3
Informujeme	3
Rozhovor	9
Premiéry	13
Nabízíme – České hry	17
Nabízíme – Přeložené zahraniční hry	27
Nabízíme – Nepřeložené zahraniční hry	39
HUDEBNÍ ODDĚLENÍ	42
Premiéry	42
Informujeme	43
LITERÁRNÍ ODDĚLENÍ	44
Vydané knihy	44
Nabízíme	45
MEDIÁLNÍ ODDĚLENÍ	46
Informujeme	46
Rozhovor	46
Premiéry	50
Zastupujeme	51
REJSTŘÍK	52

**Divadelní, literární,
audiovizuální agentura, z. s.**

Krátkého 1,
190 03 Praha 9 – Vysočany

ŘEDITEL

prof. JUDr. Jiří Srstka

SEKRETARIÁT ŘEDITELE

Eva Kraupnerová

tel.: 283 893 603

fax: 283 893 599

Ústředna:

tel.: 283 891 587

Záznamník (24 hodin denně):

tel.: 283 893 603

Linka pro volání z mobilu:

tel.: 606 614 658

DIVADELNÍ ODDĚLENÍ

vedoucí oddělení

Zdeněk Harvánek

tel. a fax: 266 199 876

referenti pro tuzemsko

tel.: 266 199 826

referenti pro zahraničí

tel.: 266 199 833

agentáž

Mgr. Marie Špalová

tel.: 266 199 861

Mgr. Helena Eliášová

tel.: 266 199 823

David Košťák

tel.: 266 199 837

půjčování a prodej textů

Mgr. Pavla Jakobsson

tel.: 266 199 829

MEDIÁLNÍ ODDĚLENÍ

vedoucí oddělení

Mgr. Jan Barták

tel.: 266 199 862

referent pro tuzemsko

Jitka Tomešová

tel.: 266 199 817

referent pro zahraničí

Mgr. Jana Michalíková

tel.: 266 199 866

LITERÁRNÍ ODDĚLENÍ

vedoucí oddělení

Mgr. Veronika Žáková

tel.: 266 199 841

HUDEBNÍ ODDĚLENÍ

vedoucí oddělení

Zdeněk Harvánek

tel. a fax.: 266 199 876

referenti

Jan Rychta DiS.

Ondřej Šárek

tel.: 283 893 709

KOLEKTIVNÍ SPRÁVA

AUTORSKÝCH PRÁV

ředitel kolektivní správy

Mgr. Jan Barták

tel.: 266 199 862

EKONOMICKÉ ODDĚLENÍ

hlavní ekonom

Anna Tichá

tel.: 266 199 818

vedoucí honorářové účtárny

Šárka Procházková

tel.: 266 199 819

PRÁVNÍ ODDĚLENÍ

Tomáš Herold

tel.: 266 199 865

Mgr. Hana Felklová

tel.: 266 199 847

dědictví a úschova děl

Zuzana Hůlková

tel.: 266 199 834

Podrobné členění jednotlivých oddělení včetně seznamu zaměstnanců a jejich kompetencí naleznete na www.dilia.cz.

E-mailové adresy zaměstnanců DILIA jsou ve formátu prijmeni@dilia.cz

Na webové stránce www.dilia.cz naleznete kromě kontaktních údajů popisy činností jednotlivých oddělení, novinky, informace pro autory i uživatele, formuláře ke stažení, synopse her a mnoho dalších důležitých údajů.

DIVADELNÍ ODDĚLENÍ

Informujeme

VÍTĚZI CENY EVALDA SCHORMA SE STALI ADAM SKALA A KAMILA KRBCOVÁ

V rámci slavnostního večera s názvem Večeře s novou hrou – Zahradní slavnost převzali v pondělí 18. června ve VILE Štvanice hlavní Cenu Evalda Schorma autoři Adam Skala a Kamila Krbcová, studenti pražské DAMU, za svou původní hru *Žranice*.

Cena Evalda Schorma za původní hru, dramatizaci či překlad hry (do češtiny dosud nepřeložené) je určena pro studenty a je spojena s finanční odměnou pro autora (nebo kolektiv). Cena je udělována každoročně na základě nominací, přičemž nominovat může jakákoli fyzická osoba, zejména však pedagogové a studenti výše uvedených škol a divadelní odborná veřejnost.

Hlavním cílem je podpora a motivace mladých autorů a překladatelů v jejich autorské práci. Díla začínajících autorů se tak mohou dostat do širšího divadelního kontextu, než je samotná akademická půda. Cena Evalda Schorma se během své existence stala vedle Ceny Alfréda Radoka prestižním oceněním, uznávaným nejen v Čechách, ale i v zahraničí. „*Smyslem tohoto ocenění je podpořit mladé autory, ale také inspirovat studenty k vlastní*

autorské či překladatelské tvorbě pro divadlo. Díky těmto aktivitám objevila agentura DILIA řadu dnes již etablovaných dramatiků a překladatelů,“ vysvětluje Zdeněk Harvánek, vedoucí Divadelního a Hudebního oddělení DILIA.

Texty oceněné Cenou Evalda Schorma se doposud dočkaly více než 40 divadelních inscenací v profesionálních divadlech, např. v Národním divadle moravskoslezském Ostrava, Švandově divadle, Studiu Ypsilon, A Studiu Rubín, Městském divadle Zlín, Divadle Antonína Dvořáka v Příbrami, a 7 rozhlasových inscenací.

V letošním nominacích na Cenu Evalda Schorma, kterou uděluje DILIA pravidelně již od roku 2001, se objevila jak původní autorská tvorba, tak překlady dosud nepřeložených divadelních textů. Do finále se nakonec dostalo 9 mladých autorů a jejich 6 děl.

DILIA se rozhodla udělit čtyři Čestná uznání. Za původní hru *Domeček za hranicí slušnosti* jej získala studentka Filozofické fakulty Masarykovy univerzity v Brně Kateřina Volánková, za původní hru *Zrození Venuše* Nataša Mikulová, za původní hru *Za dveřmi* Barbora Hančilová a za překlad hry Joëla Pommerata *Popelka* Kateřina Kykalová, všechny tři oceněné autorky jsou studentkami pražské DAMU.

Na druhém místě se umístili studenti Filozofické fakulty Masarykovy univerzity Eliška Poláčková, Tomáš Weissar a Radek Černoch za překlad hry Tita Maccia Plauta *Curculio aneb Darmojed*. Třetí místo nebylo uděleno.

Absolutními vítězi se stali studenti DAMU Adam Skala a Kamila Krbcová za původní text *Žranice*, cenu si převzali z rukou vnuček Evalda Schorma. Oba autoři si rozdělili také finanční odměnu ve výši 10.000,- Kč. Finančního ohodnocení se dočkali také laureáti na druhém místě.

4 DIVADELNÍ ODDĚLENÍ – Informujeme

CENA EVALDA SCHORMA ZA ROK 2017

1. MÍSTO

Adam Skala, Kamila Krbcová (DAMU) za původní hru **Žranice**

2. MÍSTO

Eliška Poláčková, Tomáš Weissar, Radek Černocho (FFMU) za překlad hry Tita Maccia Plauta **Curculio aneb Darmojed**

3. MÍSTO

nebylo uděleno

ČESTNÉ UZNÁNÍ

Kateřina Volánková (FFMU) za původní hru **Domeček za hranicí slušnosti**

Nataša Mikulová (DAMU) za původní hru **Zrození Venuše**

Barbora Hančilová (DAMU) za původní hru **Za dveřmi**

Kateřina Kykalová (DAMU) za překlad hry Joëla Pommerata **Popelka**

Synopse her oceněných Cenou Evalda Schorma naleznete v sekci Nabízíme české hry.

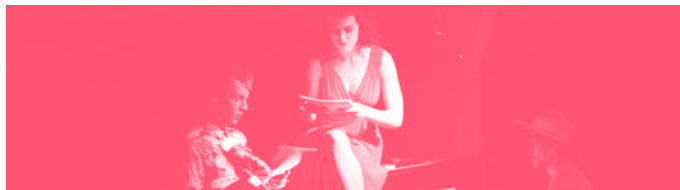
MŠ

MARATÓN SCÉNICKÝCH ČTENÍ 3D 2018 JE ZA NÁMI

V rámci letošního ročníku mezinárodního studentského festivalu Zlomvaz připravila agentura DILIA ve spolupráci s DAMU již osmý ročník projektu 3D – třetí rozměr dramatu. Během odpoledne 4. 5. 2018 byly formou scénického čtení na Katedře činoherního divadla DAMU představeny tři současné zahraniční hry.

Scénické čtení hry populárního nizozemského dramatika Jibbe Willemse *Taxi* (překlad: Andrea Čermák Zbuzková) připravil Adam Skala.

Text Taxi je ovlivněný vlnou filmu noir. Když je krev otrávena láskou, narůstají na játrech tvrdé bulky. Temná noc, velkoměsto a lidé, kteří se setkávají ve špatný čas na špatném místě. O lásce, toxické, která sama sebe ničí zevnitř. Strčí se, nejen krysy. Retrospektivní mozaika příběhu na pomezí tarantinovské gangsterky s detektivní zápletkou a temně ponuré roadmovie, podkreslená hudbou a texty amerického jazzmena Cole Portera.

Druhým scénickým čtením byla v režii Barbory Maškové hra *Iglú* talentovaného hebrejského autora Yehezkele Lazarova v překladu Jany Sloukové.

Rafi miluje Lenni. Miluje ji, co si pamatuje. Od malička. A od malička ji chce chránit. Před čímkoliv. Před samotou, před násilnickým otcem a, když na to přijde, možná i před ní samotnou. Možná by se jim oběma vedlo lépe, kdyby se někam odstěhovali – třeba na Aljašku, třeba do iglú...

Závěrečné čtení patřilo německé dramatice, a to provokativní hra Evy Rottmann *Mrtvá zvířata* (překlad Tereza Vůchová) v režii Tomáše Loužného.

Žena najde na ulici opuštěného a promrzlého mladíka. Místo, aby pořád mluvila o pomoci potřebným, rozhodne se jednat a vezme mladíka k sobě domů. Nevadí, že nic neříká. Je tak roztomilý... moc roztomilý... a žena ho dost možná začíná milovat. A nejen ona. Proč ale ten cizí mladíček vůbec nepromluví? Dělá to úmyslně? Neskrývá nějaké tajemství? Anebo je možná dokonce nebezpečný...

foto(c)Michala Kášová

Projekt vznikl za podpory Dozorčí rady DILIA.

ČEŠKA ZÍSKALA CENU DRÁMA

Vanda Zaplatílková Hutařová se svou hrou *Jen zavřít oči* získala první místo v soutěži původních dramatických textů divadelních her Dráma 2017.

V sobotu 19. května 2018 skončil v Bratislavě 14. ročník festivalu Nová dráma / New Drama 2018. Součástí závěrečného ceremoniálu bylo předávání festivalových ocenění a cen soutěže původních dramatických textů ve slovenském a českém jazyce Dráma 2017. Na třetím místě se umístil Miroslav Djablik s textem *Vianočný zázrak*. Druhé místo nebylo uděleno. Odborná porota soutěže udělila dvě první místa – české autorce,

zastupované DILIA, Vandě Zaplatílkové-Hutařové za hru *Jen zavřít oči* a Dušanovi Vicenovi za hru *Odpisy a priznania*. Cenu Rádia Devín získal Ondřej Škrabal s textem *Zjevení puďla*.

Večer patřil také udílení cen Nová dráma/New Drama 2018. Výsledky hlasování festivalových diváků rozhodly, že Cenu bratislavského diváka získala inscenace *Elity*. Účastníci Semináře mladé kritiky, posluchači vysokých škol uměleckých a humanitního směru z Čech a Slovenska, udělili Cenu studentské poroty inscenaci *Postfaktótum*. Zvláštní cenu poroty si odnesla herečka Barbora Andrešičová za širokospektrálnosť hereckého projevu v inscenaci *Ludia, miesta a veci*. Hlavní Cenu Grand Prix obdržela inscenace *WOW!* Divadla Debris Company.

Synopsi vítězného textu naleznete v sekci Nabízíme české hry.

HE

MŠ

VYŠLA NOVÁ ANTOLOGIE ČESKÝCH HER V NĚMECKÉM PŘEKLADU

Na jaře roku 2018 vyšla nová antologie Von Masochisten und Mamma-Guerillas – české současné hry v německém překladu: Von Masochisten und Mamma Guerillas: Neue Tschechische Dramatik (vyd. Barbora Schnelle ve spolupráci s Henningem Bochertem), Berlin, Neofelis 2018

Drama Panorama: Forum für Übersetzung und Theater e. V. představuje od roku 2014 na festivalu Ein Stück: Tschechien v Berlíně nové divadelní hry prostřednictvím scénických čtení a hostujících představení inscenací českých her. Jako vydavatelka předkládané antologie Von Masochisten und Mamma-Guerillas vybrala kurátorka festivalu Barbora Schnelle divadelní hry, které byly na festivalu již prezentovány, a doplnila je o další texty. Tematicky hry sahají od groteskního zobrazení vykořisťování na globalizovaném trhu práce ve hře *Zpověď masochisty* Romana Sikory přes feministické hry dramatické Anny Saavedry a Kateřiny Rudčenkové, problematiku vícejazyčných vztahů (Eva Prchalová) až k dokumentárním tématům druhé světové války ve hře *Slyšení* Tomáše Vůjtky. Dále je zde parodována postava zkorumpovaného českého politika s vášní pro pivo a husí pečínku (S.d.Ch.) nebo všeobecné mlčení o dopingových skandálech socialistického sportu (David Drábek). Hry se také dotýkají vztahu společnosti k pojmu domoviny (David Zábranský) anebo představují ironicky-utopické strategie na zachování české kultury v době globálních migrací (Petra Hůlová).

Hry sebrané v tomto svazku představují témata, která aktuálně hýbou českým divadlem. Svědčí o hledání sociálně spravedlivých a rovnoprávných společenských modelů, o potřebě kritické reflexe českých

a evropských dějin, staví se proti omezenosti nacionálně okleštěného myšlení a odhalují prázdné fráze současné politické rétoriky.

V německojazyčném prostoru představuje kniha dlouho očekávaný update a je zároveň prvním svazkem nově vzniklé řady divadelních her v německém překladu: Drama Panorama.

Knihu podpořily následující instituce: Ministerstvo kultury České republiky | Česko-německý fond budoucnosti | Institut umění – Divadelní ústav, Praha | performcech.cz | DILIA – divadelní, literární, audiovizuální agentura | Deutscher Übersetzerfonds.

Slavnostní prezentace knihy proběhla 6. června 2018 v 19 hodin v Galerii Českého centra Berlín v rámci festivalu Ein Stück: Tschechien 2018.

MÜLHEIMER DRAMATIKERPREIS 2018 ZÍSKAL THOMAS KÖCK

Mülheimer Dramatikerpreis, cenu udělovanou nejlepšímu současnému německojazyčnému textu v rámci divadelní přehlídky Mülheimer Theatertage, získal Thomas Köck za svou hru *paradies spielen (abendland. ein abgesang)*. Hra měla premiéru v Nationaltheater Mannheim, režie: Marie Bues. Cenu publika získala hra Elfriede Jelinek *Am Königsweg*, kterou v režii Falka Richtera představil Schauspielhaus Hamburg. Kinderstückpreis obdržel Oliver Schmaering za svou hru *In dir schläft ein Tier* (Theater an der Parkaue Berlin, režie: Hanna Müller).

O mülheimskou dramatickou cenu za nejlepší německy psanou současnou hru se ucházely tyto texty:

Ibrahim Amir
Homohalal
Staatsschauspiel Dresden

Elfriede Jelinek
Am Königsweg
Deutsches Schauspielhaus Hamburg

Thomas Köck
paradies spielen (abendland. ein abgesang)
Nationaltheater Mannheim
* Český překlad hry připravuje Zuzana Augustová.

Rebekka Kricheldorf
Fräulein Agnes
Deutsches Theater Göttingen

Thomas Melle
Versetzung
Deutsches Theater Berlin

Maria Milisavljevic
Beben
Theater und Orchester Heidelberg

Ewald Palmetshofer
Vor Sonnenaufgang
Theater Basel
*Hra se již překládá a bude mít premiéru v květnu 2019 v Divadle Reduta.

Simon Stone
Hotel Strindberg
Burgtheater Wien / Theater Basel

Tučně vyznačené tituly jsou v německém originále elektronicky k dispozici v DILIA.

HE

PŘEKLADATELSKÁ DÍLNA DILIA 2018 – SOUČASNÉ RUMUNSKÉ DRAMA

V letošním roce pořádá DILIA, divadelní, literární, audiovizuální agentura již poctnácté překladatelskou dílnu. Workshop je určen začínajícím překladatelům, ať už z řad studentů filologických oborů, či naopak studentů divadelních škol a dalších, kteří mají dostatečné jazykové vybavení

8 DIVADELNÍ ODDĚLENÍ – Informujeme

a zájem o divadelní texty. Překladatelská dílna DILIA je v letošním roce zaměřena na **oblast současné rumunsky psané dramatiky**.

Smyslem překladatelské dílny je přiblížit účastníkům problematiku překladu divadelního textu. Každý účastník během workshopu přeloží jednu divadelní hru. Účastníci budou pracovat pod vedením zkušených překladačů a dramaturgů, s nimiž budou průběžně svou práci konzultovat. Na společných setkáních budou moci diskutovat průběh práce s ostatními účastníky dílny. Odbornými tutori v letošním roce jsou Jarmila Horáková, Jitka Lukešová a Jiří Našinec.

Na závěrečném večeru, který celý projekt uzavře, budou formou scénického čtení představeny všechny přeložené texty. Slavnostní zakončení Překladatelské dílny DILIA 2018 proběhne v listopadu tohoto roku ve VILE Štvanice.

V rámci **Překladatelské dílny DILIA 2018** budou přeloženy následující tituly:

Elise Wilk: Crocodil

Stipendistka: Tereza Kortusová

Tutorka: Jarmila Horáková

Elise Wilk: Papírová letadla

Stipendistka: Klára Našincová

Tutor: Jiří Našinec

Bogdan Georgescu: Antisocial

Stipendistka: Micaala Rotaru

Tutorka: Jitka Lukešová

Projekt vzniká za podpory Dozorčí rady DILIA a Fabulamundi – Playwrighting Europe.

VÍTĚZEM LETOŠNÍCH MOLIÈRŮ JE HRA SBOHEM, PANE HAFFMANNE

28. května byly potřicáté slavnostně předány nejprestižnější francouzské divadelní ceny – Les Molières 2018.

Hra Jean-Philippe Daguerra *Sbohem, pane Haffmanne* proměnila čtyři ze šesti nominací a odnesla si Molièra v těchto kategoriích:

Nejlepší inscenace v soukromém divadle

Nejlepší žijící frankofonní autor roku

Nejlepší herec ve vedlejší roli (Franck Desmedt)

Objev roku pro mladou herečku (Julie Cavanna)

Úspěšný francouzský dramatik a režisér Joël Pommerat získal tři ceny, a to:

Nejlepší režie v soukromém divadle (*Popelka*)

Nejlepší výtvarné zpracování (*Popelka*)

Nejlepší dílo pro mladé publikum (*Červená Karkulka*)

Slavný francouzský komediograf Florian Zeller se svou komedií *Syn* získal pouze jedno ocenění, a to Objev pro mladého herce Roda Paradota.

Všechny vítězné texty jsou elektronicky k dispozici v DILIA.

HE

DK

Rozhovor

S AUTORY PŘEKLADATELSKÉ DÍLNY DILA

V Překladatelské dílně DILA se letos překládají hned dvě tvoje hry – *Paper planes* a *Crocodile*. Co byl tvůj prvotní impuls k napsání těchto her?

Paper planes a *Crocodile* jsou druhou a třetí hrou v mé volné trilogii pro náctileté publikum. V roce 2012 jsem napsala *The Green Cat*, která se záhy stala mojí nejúspěšnější (v Rumunsku i zahraničí) a tedy i nejpřekládanější hrou. V současné době je přeložena do devítiti jazyků. Měla jsem tehdy napsat hru pro šest velmi mladých herců a chtěla jsem pro ně napsat role, které by byly blízko k jejich reálnému věku, proto jsem se rozhodla napsat hru s náctiletými postavami. Po prvním uvedení v Rumunsku se ukázalo, že má hra na cílové publikum velmi silný účinek. A tehdy jsem se rozhodla, že bych měla pro stejné publikum napsat další dvě hry, což dalo vznik celé trilogii. Všechny tyto tři hry se odehrávají ve stejném imaginárním městečku kdesi v Rumunsku.

Považuješ se za autorku her pro mládež?

Ta trilogie není mojí jedinou prací o náctiletých. V posledních letech jsem taky napsala dvě podobně cílené hry na objednávku divadel: *Explosive* a *iHamlet*, které se věkují problémů mladých. A letošní jaro si u mě objednal hru Youth Theatre in Piatra Neamt, abych napsala hru pouze pro ženské představitelky (12 hereček různého věku). Hlavní postavou je náctiletá dívka, ale nemohu říct, že je to stoprocentně hra pro náctileté, protože se věnuje i spoustě dalších problémů, kterým musí čelit ženy každého věku. Dosud jsem napsala 14 her. Je srandovni, že 7 z nich je buď pro děti nebo mládež a 7 pro dospělé. Takže je to padesát na padesát. Ale i tak – nikdy jsem se nepovažovala za autorku pro mládež – píši hry, kde vystupují mladé postavy, ale zároveň nejsou jen pro náctileté.

10 DIVADELNÍ ODDĚLENÍ – Rozhovor

Vnímáš jako autorka nějaký rozdíl při psaní her pro mládež a pro dospělé?

Vůbec.

Kromě toho, že jsi sama úspěšnou autorkou, také překládáš hry německy píšících autorů. Máš autora, jehož poetika je ti obzvlášť blízká?

Ráda překládám hry Maria von Mayenburga. Jsou pro mě jako puzzle o 1000 dílkách, které člověk musí poskládat a čím víc se blíží konci, tím víc se pro to stává zapáleným.

Jsi jedna z autorů zahrnutých do mezinárodního projektu Fabulamundi – Europe Playwrighting. Co pro tebe tento projekt představuje?

Znamená pro mě mnoho. V září roku 2013 moje hra *The Green Cat* měla čtení v Říme, na festivalu Short Theatre. Bylo to první scénické čtení, které mi zprostředkoval program Fabulamundi a zároveň první uvedení mojí hry mimo Rumunsko. V roce 2014 následovalo další scénické čtení organizované Fabulamundi, tentokrát v Deutsches Theater Berlin. Hru také vydali v antologii Scene 17 v časopise Theater der Zeit. Než jsem vůbec dorazila do Berlína, obdržela jsem telefonát od Henschel Schauspiel, jedné z nejdůležitějších agentur v Německu, která dělá velmi dobrou práci v promování her z východní Evropy. „Každý rok čteme Scene a každý rok se zamilujeme do jedné z her v této antologii. Tentokrát to byla ta vaše,“ řekl mi agent. Dnes jsou moje hry po celém světě zastupovány agenturou Henschel Schauspiel. A pouze půl roku od tohoto telefonátu, v lednu 2015, jsem obdržela e-mail od svého agenta. Měl pro mě skvělé novinky: napsal mi, že hru *The Green Cat* uvede Schauspielhaus Zürich, nejspíše to nejdůležitější divadlo ve Švýcarsku. A to

byl jen začátek. Často si říkám, že by se bez Fabulamundi tahle úžasná zkušenost nikdy nestala skutečností.

Kolik toho víš o českém divadle?

Bohužel ne mnoho. Ale doufám, že se brzy dozvím víc.

ELISE WILK (*1981)

Má vystudovanou žurnalistiku, literární studia a psaní pro divadlo. Se svojí první hrou *It Happened on a Thursday* vyhrála v roce 2008 cenu dramAcum, která oceňuje ty nejdůležitější texty současné rumunské dramatické literatury. Od té doby se její hry uvádí v divadlech napříč celým Rumunskem, ale i v zahraničí a byly přeloženy do vícero světových jazyků. V roce 2013 získala cenu Irského velvyslanectví pro nejlepšího mladého rumunského dramatika se svojí hrou *The Green Cat*. O rok později byla vybrána na fórum mladých evropských dramatiků v rámci Wiesbaden Theatre Bienale, největšího divadelního festivalu současné dramatiky v Evropě. Současně byla vybrána rumunskou redakcí časopisu Forbes jako jedna z mladých trendsetterek roku. V roce 2015 byla Elise Wilk jedním ze čtyř dramatiků, kteří se zúčastnili programu Hot Ink divadla Lark Theatre v New Yorku. Její hry *Paper airplanes* (vítěz Národní ceny za nejlepší drama 2015) a *Crocodile* (vítěz Národní ceny o nejlepší monodrama 2015) jsou společně se hrou *The Green Cat* součástí trilogie o teenagech.

Elise Wilk překládá divadelní hry z německého jazyka. V roce 2017 se zúčastnila mezinárodního překladatelského workshopu v Mülheimer Theatertage.

V Překladatelské dílně DILIA se letos překládá tvoje hra – *Antisocial*. Co byl tvůj prvotní impuls k napsání této hry?

Antisocial je založena na skutečné události, která se stala na prestižní střední škole v Rumunsku na jaře 2015. O příběhu jsem se dozvěděl na Facebooku. Je to hra bojující proti establishmentu a jeho zoufalým pokusům zachránit si svoji reputaci bez ohledu na potřebné oběti. Tu kauzu jsem si vybral, protože rozpoutala vášnivou diskusi o edukačním systému a o tom, jak by se měl přenastavit a adaptovat realitě dnešních studentů. Jenomže o pár týdnů později veškeré diskuse uhasly a zapomnělo se na to. Chtěl jsem toto téma zachytit ve své inscenaci a docílit toho, aby nezmizelo z hledáčku společnosti o trochu delší dobu, aby se dosáhlo nějaké změny. První inscenace *Antisocial* už má za sebou téměř sto repríz a je stále na repertoáru Národního divadla v Sibiu. Hostovala ve 27 rumunských městech. Po každé repríze následovala diskuse s publikem, které se skládalo ze studentů, profesorů a rodičů, jež se snažili pojmenovat způsoby, kterými by se mohlo rumunské školství posunout.

Antisocial je součástí trilogie. Co spojuje tyto tři hry.

Antisocial, #minor a *Mal/Praxis* spojuje v různých formách téma vzdělávání. #minor se zaměřuje na zněuzívání dětí a extrémně vysoký počet dětí, které jsou doma bity rodiči. Fyzické násilí je stále součástí vzdělávacích metod, které rumunská společnost otevřeně toleruje.

Mal/Praxis se zaměřuje na nedostatek znalostí o sexuální hygieně a o devastujících následcích, které může mít její zanedbání. Všechny tyto tři inscenace byly vždy hrány s debátou s diváky v závěsu, někdy i za účasti psychologa či sexuologa. Všechny tři se zakládají na skutečných událostech, které otřásaly rumunskem v roce uvedení.

Pokud se nepletu, momentálně žiješ a působíš v Berlíně. Jak se berlínské divadelní prostředí staví k zahraničním režisérům a autorům.

V Berlíně žiju již dva roky a přestože neumím ani slovo německy, cítím se tu být vítán a začleněn. Berlín má velmi silnou queer uměleckou komunitu, kterou jsem hledal přibližně dvacet let svého života. Divadlo HAU, se kterým jsem spolupracoval na několika projektech, je jedna z nejvíce otevřených institucí vůči cizincům a diverzitě v Německu.

Původně jsem sem přišel na šestitýdenní projekt a nyní jsem tu již dva roky. Takže bych řekl, že je Berlín vůči zahraničním režisérům a autorům vstřícný.

Jsi stále v kontaktu s rumunskými divadly?

Ano v Rumunsku stále pracuju, režírují tam jednu až dvě inscenace do roka, ať už v nezávislých nebo veřejných divadlech. Letos jsem pracoval s dle mého nejprogresivnějším a nejzajímavějším prostorem v současném Rumunsku – Macaz Theatre Bar Coop v Bukurešti.

Tulips, tulips – můj letošní projekt je queer inscenace, v níž 11 performerů – kteří jsou otevřeně součástí LGBTQ komunity, včetně mě – vytváří senzoricou nonverbální zkušenost pro diváky. Bohužel, současná situace v Rumunsku ohledně této komunity je stále velmi problematická a momentální vláda se snaží práva sexuálních menšin ještě více omezit. *Tulips, tulips* je solidární inscenace s naší komunitou. Také učím herectví na Univerzitě v Sibiu na katedře biografického, dokumentárního a komunitního divadla. Rád bych byl s rumunskou scénou stále v kontaktu, ale osobně preferuji žít svůj život daleko odtamtud.

Jsi jedním z autorů zahrnutých do mezinárodního projektu Fabulamundi – Europe Playwrighting. Co pro tebe tento projekt představuje?

Měl jsem to štěstí být do tohoto úžasného projektu zahrnut od jeho samotného začátku. A v dosud posledním běhu pro roky 2017–2020 – je to pro mne také skvělá příležitost být zapojen aktivně jako autor a zároveň tutor na velmi různých evropských scénách. Před týdnem jsem právě dokončil intenzivní desetidenní workshop v Benátkách v rámci Venice Open Stage festivalu. Pracoval jsem tam deset dní, šest hodin denně, s profesionálními herci a studenty herectví Divadelní akademie v Benátkách. Program jsem nazval podle své vlastní kreativní metody – herectví a autorství pro aktivní umění. Také jsem tam adaptoval a inscenoval italskou verzi hry *Antisocial*, kterou jsem představil formou scénického čtení v poslední den festivalu.

Fabulamundi je také neuvěřitelným prostorem pro setkávání umělců s podobnými zájmy s možností sdílet a redefinovat tvůrčí metody a pohled na to, co je dnes údělem divadelních autorů.

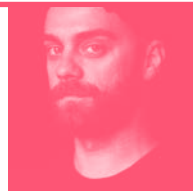
Kolik toho víš o českém divadle?

Kromě Václava Havla? Musím říct, že nejvíc jsem toho objevil díky festivalům – jako například díky mezinárodnímu festivalu v Sibiu, které také ročně publikuje poměrně obsáhlou antologii autorů – jak v angličtině, tak rumunštině. Nebo také díky projektu Fabulamundi. Ale rád bych se o českém divadle dozvěděl víc z přímé zkušenosti.

BOGDAN GEORGESCU

Umělec a pozorovatel světa. Nástroje, kterými svět reflektuje: psaní divadelních her, vytváření dokumentů, organizace komunitního divadla, práce s videem, intervence do veřejného prostoru, produkce. V současné době spolupracuje s HAU Theatre (Hebbel am Ufer) v Berlíně na projektu Houseclub – speciálním projektu zaměřeném na práci s náctiletými v sousedních středních školách. Jako umělec, mluvčí nebo vedoucí workshopu se účastnil několika mezinárodních festivalů, konferencí a sympósií zaměřených na komunitní a společensky angažované divadlo, například v USA, Srbsku, Moldavě, Slovinsku, Německu, České Republice, Francii, Velké Británii a Rumunsku.

Za svoje divadelní hry i komunitní projekty získal řadu prestižních cen. Za hru *Antisocial* získal v roce 2015 cenu rumunského rozhlasu.

Premiéry a užití děl

☆ první provedení
🏠 česká premiéra

5. 4. 2018
Národní divadlo
moravskoslezské Ostrava;
Činohra (Dvanáctka)
Ferdinand von Schirach
TEROR
Překlad: **Ondřej Šebesta**

7. 4. 2018
Horácké divadlo Jihlava
Oscar Wilde – Pavel Šimák
OBRAZ DORIANA GRAYE
Překlad předlohy: **J. Z. Novák**

7. 4. 2018
Národní divadlo Praha;
Opera (Nová scéna)
Ivan Acher
STERNENHOCH
Autor předlohy: **Ladislav Klíma**

8. 4. 2018
JAMU Brno – Divadlo na Orlí,
hudebně-dramatická laboratoř
Olja Muchina
YOU
Překlad: **Vlasta Smoláková**

8. 4. 2018
Divadlo Tramtarie Olomouc
Francis Scott Fitzgerald –
Vladislav Kracík
VELKÝ GATSBY
Překlad předlohy:
Lubomír Dorůžka

11. 4. 2018
Komorní činohra Praha
(Divadelní klub Troníček)
Rajiv Joseph
KOLO KOLO MLÝNSKÝ
Překlad: **Kateřina Holá**

13. 4. 2018
Divadlo F. X. Šaldy Liberec;
Činohra
Jaroslav Žák – Tomáš Syrovátka
KONEC STARÝCH ČASŮ

13. 4. 2018
Viola Praha
Ota Pavel – Robert Tamchyna
**OTA PAVEL: MOJE VELKÁ
RYBA**

20. 4. 2018
Městské divadlo Mladá Boleslav
**Zdeněk Jirotka – Adam
Doležal** – Lenka Smrčková
SATURNIN

20. 4. 2018
Národní divadlo
moravskoslezské Ostrava;
Činohra
Christopher Hampton
ŘEČI LĚČÍ
Překlad: **Milan Lukeš**

14 DIVADELNÍ ODDĚLENÍ – Premiéry

27. 4. 2018
Divadlo X10 Praha (DUP 39)

Frédéric Sonntag
POD KONTROLOU
Překlad: Jan Tošovský

3. 5. 2018
Divadlo v Rytiřské Praha

Gérald Sibleyras
HRDINOVÉ
Překlad: Jan Cimický

4. 5. 2018
Jihočeské divadlo České

Budějovice; Opera
Wolfgang A. Mozart – Giuseppe
Gazzaniga – Molière

DON G
Scénář: Magdalena Švecová,
Tomáš Studený, Jan Šotkovský,

Michal Stránský
Přebásnění zpěvních textů:
Jaromír Nohavica, Michal
Stránský

4. 5. 2018
Divadlo Palace Praha
Jiří Hubač – Ivan Hubač
HRABĚNKA
(ZÁMEK V ČECHÁCH)

4. 5. 2018
Divadlo Ungelt Praha
David Hare
SKLENĚNÝ STROP
Překlad: Jan Šotkovský

5. 5. 2018
Horácké divadlo Jihlava
Alžběta Kubíčková
JEDINÝ ŽIVOT

11. 5. 2018
Moravské divadlo
Olomouc; Činohra
Jan Vrba – Roman Vencel
BOŽÍ MLÝNY
Písně: **Jaromír Nohavica**

12. 5. 2018
Klicperovo divadlo
Hradec Králové
Eugène Labiche – **David**
Drábek

**KLÁŠTERNÍ ULICE ANEB TO
JE VRAŽDA, HOPSALA!**

Překlad předlohy: **Oskar Batěk**

13. 5. 2018
Divadlo v Reznické Praha

Vlasta Žehrová
ZAVŘETE OČI, SWING
PŘÍCHÁZÍ...

14. 5. 2018
MeetFactory Praha
Juli Zeh – Lucie Ferenzová

TEMNÁ ENERGIE
Překlad předlohy: Jana
Zoubková

18. 5. 2018
Divadlo pod Palmovkou Praha
(Studio Palm Off)

Tomáš Dianiška
POSLEDNÍ DŮVOD,
PROČ SE NEZABÍT

26. 5. 2018
Naivní divadlo Liberec
Tomáš Syrovátka
POHÁDKA O LIAZCE

29. 5. 2018
Studio Hrdinů Praha
Marguerite Durasová –
Jan Horák – Ladislav Babuščák
BOLEST
Překlad předlohy:
Anna Kareninová

30. 5. 2018
Divadlo na Jezerce Praha
Zdeněk Jirotko – Petr Vacek
SATURNIN

31. 5. 2018
Národní divadlo Praha;
Činohra (Stavovské divadlo)
Moira Buffini
VÍTEJTE V THÉBÁCH
Překlad: **Lucie Kolouchová**

10. 6. 2018
Horácké divadlo Jihlava
David Wood
O PERNÍČKOVÍ
Překlad: **Martin Světlík**

10. 6. 2018
Karlovarské městské divadlo
Hans Christian Andersen –
Michal Hába
SNĚHOVÁ KRÁLOVNA
Hudba: **Jindřich Čížek**

16. 6. 2018
Divadlo J. K. Tyla Plzeň;
Opereta / Muzikál
(Malá scéna Nového divadla)
Jiří Zmožek – **Jiří Chalupa** –
Zdeněk Borovec – Pavel Bár –
Lukáš Ondruš
CO TAKHLE SVATBA,
PRINCI?

VÝHODNÉ PROVOZOVÁNÍ HER – ZAPLACENÉ ZÁLOHY

Divadelní oddělení upozorňuje na možnost výhodného provozování her zahraničních autorů, kde již byla zaplacena záloha a dílo lze tedy do vypršení smlouvy provozovat pouze za příslušná procenta honorářů zahraničních autorů (k nim je samozřejmě nutno připočítat procenta pro překladatele, příp. úpravu). Seznam je řazen chronologicky, novinky jsou vyznačeny tučně. Pro amatéry všechny francouzské hry za zálohu 400,- EUR netto na 8% z brutto tržeb, garantované minimum 90 EUR netto za představení, a španělské hry za zúčtovatelnou zálohu 300–400,- EUR netto na 8% z brutto tržeb.

Synopse zde uvedených her naleznete na internetové stránce www.dilia.cz/synopse.

JMÉNO AUTORA – NÁZEV HRY	% Z HRUBÝCH TRŽEB (ZAPLACENO DO)
Woody Allen – Zahraj to znovu, Same	7,7 % netto z btto (30. 6. 2019, profesionální divadla)
Woody Allen – Prokletí nefritového škorpiona	7 % netto z btto (profesionální divadla)
Robert Askins – Přísámbůh	7 % netto z btto (30. 9. 2018, profesionální divadla)
Marina Carr – U kočíčí bažiny	6 % netto z btto (21. 9. 2020, profesionální divadla)
Ray Cooney – Dvouplošník v hotelu Westminster, Prachy? Prachy!, Rodina je základ státu, 3 + 3 = 5	6 % netto z btto (28. 2. 2021)
Ray a Michael Cooney – Tři bratři v nesnázích	6 % netto z btto (31. 12. 2019)
Michael Cooney – Habaďůra, Nájemníci pana Swana	6 % z btto (31. 12. 2019)
Noel Coward – Líbáanky ve čtyřech	7 % netto z btto (8. 12. 2019)
Joe DiPietro – Famílie	7,7 % netto z btto (30. 9. 2018, profesionální divadla)
Christopher Hampton – Nebezpečné vztahy	8 % netto z btto tržeb (1. 4. 2020, profesionální divadla)
Colin Higgins – Harold a Maude	7 % netto z btto (24. 5. 2021)
Daniel Keyes – Růže pro Algernon	7 % netto z btto (31. 3. 2019, profesionální divadla)
Neil Labute – Tlustý prase	7,7 % netto z btto (8. 4. 2019, profesionální divadla)
Martin McDonagh – Osířelý západ	6,5 % netto z btto tržeb (31. 12. 2018, profesionální divadla)
Arthur Miller – Čarodějky ze Salemu	7 % netto z btto (31. 12. 2020)
Bernard Shaw – všechny hry	9 % z btto tržeb (do 1. 10. 2018)
Bernard Slade – Vzpomínky zůstanou	7 % netto z btto (31. 12. 2019, profesionální divadla)

Pro usnadnění orientace v synopsích námi zastupovaných her připojujeme ke každé z nich grafické značky, které přiblíží charakter hry, žánr, obsazení atd.

TRHÁK – hry, které doporučujeme zvláštní pozornosti, jsou totiž buď horkými novinkami nebo již zaznamenaly velké úspěchy na světových scénách.

KOMEDIE – hry, které je možno zařadit do žánru komedie.

HRY SE ZPĚVY, MUZIKÁLY – hry jednak hudebně dramatického žánru, nebo ty, které alespoň částečně obsahují zpěvy či tance.

HRY DOSTUPNÉ V ELEKTRONICKÉ PODOBĚ – hry, které máme k dispozici v elektronické podobě, a můžeme Vám je proto obratem poslat e-mailem.

KOMORNÍ HRY – hry s malým obsazením, maximálně do čtyř postav.

HRY VHODNÉ PRO AMATÉRY – hry vhodné pro profesionální soubory, ale zároveň dostupné i pro amatérská divadla.

HRY VHODNÉ PRO DĚTI A MLÁDEŽ, POHÁDKY – hry vhodné jednak pro dětské diváky, ale také pro mladé inscenátory, studentská, dětská divadla apod.

LOUČKOVÉ HRY – hry čistě loutkové, nebo i takové, ve kterých spolu s loutkami vystupují i živí herci.

NABÍZÍME

České hry

CENA EVALDA SCHORMA ZA ROK 2017

ŽRANICE

Adam Skala, Kamila Krbcová

Obsazení: 6 mužů, 4 ženy

Myslíte, že někoho zajímá historie? Leda by byla obalená slaninou a napaná do střívků!

Budoucnost. Lidé se rodí rychleji, než se stačí navzájem zabít. Mladá Ministryně výživy zná řešení. Otevírá Masoráj, nekonečnou továrnu, která maže slovo hlad ze slovníků. Po staletích snažení a strádání dochází lidstvo věčného nasycení. Konečně jsme došli dokonalosti. A co dál?

Sci-fi groteska o výživě lidu ve třech dějstvích vychází z původní hry Egona Bondyho *Ministryně výživy*. Hraje se o přebujelém konzumu a nemožnosti nasytit se materií, o tom co dělá lidi lidstvem a o jejich schopnosti sebedestrukce.

Hra získala první místo v soutěži o Cenu Evalda Schorma za rok 2017.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

ADAM SKALA

S režisérkou Zuzanou Burianovou vedl soubor Krutodivadlo!, režíroval site-specific *Kacířské nápady*, monodrama *Osamělé Večery Dory N.* (Malá scéna divadla pod Palmovkou) nebo dokumentární hru *Kopanec* (Venuše ve Švehlovce). *Zářez* je jeho první původní hrou a získal za ni čestné uznání v soutěži o Cenu Evalda Schorma za rok 2016. Za hru *Žranice* získal spolu s Kamilou Krbcovou první místo v soutěži o Cenu Evalda Schorma za rok 2017. Studuje režii na DAMU.

KAMILA KRBCOVÁ

Vystudovala Gymnázium Jana Nerudy v Praze, v současné době dokončuje magisterský obor dramaturgie činoherního divadla na DAMU. Jako dramaturg spolupracuje s Divadlem Spektákl, podílela se na vzniku autorských inscenací s režisérem Braněm Holíčkem – *Hrabe Ti, aneb Hrabal* pro Divadlo pod Palmovkou, *Demokracie* v Divadle Minor nebo *Zábava* pro Studio Ypsilon. Spolu s režisérem Adamem Skalou napsala jako svou prvotinu hru *Žranice*, inspirovanou dílem Egona Bondyho (nejen) *Ministryně výživy*. Za hru *Žranice* získala spolu s Adamem Skalou první místo v soutěži o Cenu Evalda Schorma za rok 2017.

DARMOJED ANEB CURCULIO

Titus Maccius Plautus

Překlad: Tomáš Weissar, Eliška Poláčková, Daniela Urbanová, Radek Černocho

Žánr: komedie

Obsazení: variabilní (minimálně 6 herců)

Dva tisíce let stará komedie, jež na pozadí milostného příběhu z dob starého Říma zpřítomňuje a prověřuje samotné základy komična a divadelního humoru. Mladík Romantikus miluje dívku Erronium, kterou však ve svém domě drží oplzlý kuplíř Pornotékus a chce ji prodat samolibému vojáku jménem Gaius Omnibus Paco, řečenému Poclusemclus. Romantikovi však pomáhá jeho prostofeký otrok Sofistikus a nenažraný příživník Darmojed, a tak mladík nakonec dívku svého srdce díky Darmojedovým intrikám získá za ženu a Paco v ní nalezne svou ztracenou sestru.

Děj hry bude divákovi v jednotlivých momentech nejspíše připomínat komedie Shakespearovy, Goldoniho či Moliéra s jejich nevyčválanými sluhy, záměnami postav, milostnými avantýrami a peripetiemi se ztroskotanými loděmi a mořskými bouřemi. Všichni tito autoři z římské komedie čerпали, a plautovská palliáta tak tvoří základ evropské komické tradice. Plautovská komedie je navíc natolik protkána množstvím zcizovacích momentů, metadramatických situací a jazykového humoru, že se stává takřka jedním velkým komentářem ke komedii jakožto žánru, a zároveň chytrým a rozverným dialogem se sebou sama.

Překlad hry získal 2. místo v soutěži o Cenu Evalda Schorma za rok 2017.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

TOMÁŠ WEISSAR

Mgr. et Mgr. Tomáš Weissar (*1992) je studentem latinské medievistiky v doktorském studijním programu na Ústavu klasických studií FF MU v Brně. Badatelsky se zabývá především středověkou duchovní lyrikou české provenience. Je však také předsedou Studentského spolku při ÚKS a producentem studentského divadelního uskupení Titivillus. V nedávné době se jako člen interdisciplinárního překladatelského týmu podílel na vzniku nového českého překladu dosud nepřeložené Plautovy komedie *Curculio aneb Darmojed* a jako režisér a producent také na jeho následné studentské inscenaci. Za překlad hry *Curculio aneb Darmojed* získal společně s kolegy Eliškou Poláčkovou a Radkem Černochem druhé místo v soutěži o Cenu Evalda Schorma za rok 2017.

ELIŠKA POLÁČKOVÁ

Eliška Poláčková působí jako odborná asistentka na Katedře divadelních studií Filozofické fakulty Masarykovy univerzity a jako odborná pracovníce v Oddělení antiky a její recepce v Kabinetu pro klasická studia FLÚ AV ČR. Ve své vědecké práci se věnuje antickému, především římskému dramatu a divadlu, středověkému dramatu a divadlu a teoreticky také překladu pro divadlo. Doktorský titul získala za práci „Teatralita středověké literatury

doby lucemburské“, je spolupřekladatelkou Plautovy hry *Curculio* a spoluautorkou její studentské inscenace. Za překlad hry *Curculio aneb Darmojed* získala společně s kolegy Tomášem Weissarem a Radkem Černochem druhé místo v soutěži o Cenu Evalda Schorma za rok 2017.

RADEK ČERNOCH

JUDr. Mgr. Radek Černoch, Ph.D., je právník se specializací na právo dědické. Je rovněž studentem klasické filologie, kde se zaměřuje na překládání právních textů (zejména Digest) z latiny. Na PrF MU vyučuje právo římské, na FF MU (v rámci svého doktorského studia) latinu pro studenty románských jazyků. Jako herec (a v případě hry *Curculio* spolupřekladatel) se podílí i na některých inscenacích divadelního spolku Titivillus, působícího při Ústavu klasických studií FF MU. Za překlad hry *Curculio aneb Darmojed* získal společně s kolegy Eliškou Poláčkovou a Tomášem Weissarem druhé místo v soutěži o Cenu Evalda Schorma za rok 2017.

ZA DVEŘMI (2017)

Barbora Hančilová

Obsazení: 3 muži, 3 ženy

Hra se zabývá historií jednoho domu a jedné rodiny v Praze od druhé světové války po současnost. V rodinných vztazích se zároveň odrážejí větší dějiny. Jak název napovídá, za dveřmi v domě neustále někdo je. Dům je postupně a v každém období okupován: za druhé světové války Němci, v roce 1945 ruskými důstojníky, za komunistického režimu jinými rodinami. V současnosti jej musí mladý pár pronajímat přes Airbnb, aby byli schopni splatit hypotéku. Hra se zamýšlí, jak staré události, vztahy a vazby determinují životy současné generace a zobrazuje opakující se vzorce chování napříč generacemi.

Hra získala čestné uznání v soutěži o Cenu Evalda Schorma za rok 2017.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

BARBORA HANČILOVÁ

Narozena 1993. Vystudovala Gymnázium Jana Nerudy, aktuálně studuje DAMU, obor činoherní dramaturgie. Od gymnázia se pokouší psát divadelní hry, na podzim 2011 uvedlo Studio Švandova divadla *Kai/Abe 2011* a o dva roky později byla krátká hra *Chrám* uvedena v rámci projektu Nádraží LETÍ. Překládá z angličtiny a francouzštiny. Za hru *malé závislosti* získala čestné uznání v soutěži o Cenu Evalda Schorma za rok 2015. Tato hra byla uvedena v Divadle Disk pod názvem *Kamarádi*. Další hra *Identity* vyhrála Dramatickou

soutěž 2017 a byla uvedena jako scénické čtení v Městském divadle Zlín. Za hru *Za dveřmi* získala čestné uznání v soutěži o Cenu Evalda Schorma za rok 2017.

ZROZENÍ VENUŠE

Nataša Mikulová

Žánr: monodrama

Obsazení: 1 žena (variabilní)

Mám čím dál větší potřebu nebo nutkání říct všem kolem, jak se žije v širokoplošné duši. Ne, nechci o sobě mluvit v metaforách a přесмыčkách, nýbrž ozřejmit okolí, že jakkoliv sebejistě se můžete tvářit, 100 kilo je 100 kilo. I zde ale poněkud přeháním. Ve skutečnosti mám totiž 95 kilo, ale těch sto zní zkrátka lépe, tak kulatě...

Divadelní zpověď o tom, jaká může být každodennost obezity šílená a krásná zároveň. Jaký je rozdíl mezi „velká“ a „tlustá“? Může být tloušťka krásná? A co je to krása? Jak se vlastně jmenovala Věstonická Venuše? Nebyla to Lucie? Laura nebo Veronika? A co když to byla Nataša? Možná bydlí ve vašem baráku. Možná. A možná se rodí právě teď...

One-woman show odhaluje tragikomickou každodennost mladé ženy, která zápasí se svým nedokonalým tělem. Text se dotýká témat, ve kterých se najde mnoho žen, a výborně pracuje s nadsázkou, vtipem a sebeironií.

Hra získala čestné uznání v soutěži o Cenu Evalda Schorma za rok 2017.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

NATAŠA MIKULOVÁ *1994

Absolventka konzervatoře SHKD v Martine (SR) a bakalářského stupně studia herectví KALD DAMU, zároveň studentka druhého ročníku navazujícího magisterského studia na KALD, DAMU. Za hru *Zrození Venuše* získala čestné uznání v soutěži o Cenu Evalda Schorma za rok 2017.

POPELKA (CENDRILLON)**Joël Pommerat**

Francie

Překlad: Kateřina Kykalová

Žánr: činohra

Obsazení: 6 mužů, 7 žen (variabilní)

Ve své moderní adaptaci klasické pohádky o Popelce dává Pommerat odpověď na otázku, jak je možné, že si mladičká dívka nechá nelidské zacházení macechy a nevlastních sester líbit. Popelnice, jak jí sestry říkají, se cítí zodpovědná za smrt matky a má pocit, že si své neštěstí zaslouží. V moderním proskleném domě se proměňuje v uklízečku a v každodenní dřině si vyloženě libuje, což hraničí až s patologickým sebemrskáčstvím. K víle, která se jí více či méně úspěšně snaží pomoci, se chová nadměrně apaticky, protože si podle svého mínění žádný večírek nezaslouží. Víla tak není důležitá z hlediska kouzel, která ostatně odmítá používat, neboť je znuřená nesmrtným životem a riziko kouzelnických triků je pro ni

oproti skutečné magii o mnoho zábavnější. Z hlediska příběhu je pro Popelku spíše terapeutkou, jež ji jednoduše vytáhne z deprese, a dětské publikum tato postava baví svými komickými výstupy a obhroublým jazykem. Pommerat si vtipně pohrává i s dalšími klasickými motivy, když např. nechává prince darovat Popelce svou botu. Popelka i princ jsou zde dětskými hrdiny, víla je ztroskotaná existence, macecha trpí přehnaným sebevědomím a pocitem věčného mládí, otec se před jejichmi rozkazy schovává k Popelce do sklepa, kde tajně kouří, a král prostě jen rád pořádá večírky. Hra k dětem promlouvá o moci slov a ukazuje, co může způsobit drobné nedorozumění, pomáhá jim vyrovnat se se smrtí rodiče a sourozeneckou žárlivostí. Rodičům zase přináší poselství, jak důležité je s dětmi mluvit na rovinu a říkat jim pravdu.

Překlad hry získal čestné uznání v soutěži o Cenu Evalda Schorma za rok 2017.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

KATEŘINA KYKALOVÁ

Narodila se na Mozarta, 27. ledna 1993, rodiče jí však celé dětství dávali okázale najevo, že v hudbě jistě žádným „zázračným dítětem“ nebude, a tak se této disciplíně raději velkým obloukem vyhnula. Začala malovat, ale u štětce dlouho nevydržela a záhy ho vyměnila za badmintonovou raketu. S tou se více či spíše méně úspěšně ohání dodnes a před pár lety k ní přidala ještě kolo, na kterém jako průvodkyně jezdí v létě po Francii. Ve třech různých francouzských rodinách předtím pracovala jako au pair a půl roku studovala na Erasmu v Bordeaux. Tam si odskočila od svého studia na Katedře teorie a kritiky pražské DAMU, kde letos zakončuje magisterské

studium obhajobou diplomové práce s názvem Pohádka v drama-
tice Joëla Pommerata.

Přeložila tři adaptace klasických pohádek tohoto francouzského
dramatika a režiséra (*Červenou Karkulku*, *Pinocchia* a *Popelku*) a jednu
hru pro dospělé (*Tohle dítě*). Kromě překládání se věnuje především
divadelní kritice: byla redaktorkou časopisů *Artikl* a *Hybris*, v sou-
časné době příležitostně přispívá do *Divadelních novin*, *Loutkáře*
a dva články jí vyšly i v časopise *Svět a divadlo*. Zúčastnila se mno-
žství divadelních festivalů pro děti i dospělé a přispívala do festivalo-
vých diskusí a zpravodajů. Ve školním divadle DISK spolupracovala
jako dramaturgyně s režisérem Jakubem Maksymovem na insce-
naci *Thunder*. *Enter the Three Witches*. V šuplíku si schovává své první
dramatické pokusy: parodické variace slavných příběhů *Spartská
Helena* a *Julie a Romeo*. Za překlad hry *Popelka* získala čestné uznání
v soutěži o Cenu Evalda Schorma za rok 2017.

DOMEČEK ZA HRANICÍ SLUŠNOSTI

Kateřina Volánková

Žánr: divadelní koláž

Obsazení: variabilní (minimálně 3 muži, 4 ženy)

*Nikdo není tak beznadějně ztotočený, jako ti, kteří falešně věří, že
jsou svobodní.*

Aneb jak ztrácíme iluze a občas i ideály- a opět se je snažíme nalézat.
Každá doba má své pro a proti, každá doba si je v něčem podobná
a nikdy nebude ideální – za co se tedy vyplatí bojovat? Je třeba se

počít z minulosti? Jak se proměnil pojem svobody od 50. let až
po dnešní den?

Na pozadí různých životních příběhů z dob komunismu je v textu
vykreslena tematika svobody, proměny bojů za ideály či svobodu a lid-
ská práva. V textu se nachází i tvůrčí prostor pro inscenátory k vlast-
nímu vyjádření k výše zmíněným tématům, čímž se více posiluje sdě-
lování tématu a jednotlivé etapy komunismu se více zosobňují.

Text zmiňuje různé formy útlaku, omezení základních lidských
práv a svobod a především nebezpečí „diktátorských“ režimů.
Domeček za hranicí slušnosti lze vnímat i jako varování před podob-
nými formami vlády i s ohledem na současnou sociální a politic-
kou situaci.

Text byl napsán ke 100. výročí vzniku Československé republiky.

**Hra získala čestné uznání v soutěži o Cenu Evalda
Schorma za rok 2017.**

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

KATEŘINA VOLÁNKOVÁ *1993

Narodila se v červnu roku 1993 do veselé rodiny
Volánků – úspěšně absolvovala mateřskou školkou
v Postoloprtech, díky které se dostala až do Brna
na Masarykovu univerzitu, kde nejprve studo-
vala divadelní vědu a nyní je studentkou kultur-
ního managementu na Filozofické fakultě. Přes
školní rok tedy pobíhá v Brně od divadla k divadlu (v tom horším případě
od katedry ke katedře), v létě nahání návštěvníky na hradu Krivoklát
nebo je naháněna rodiči do rodného města Loun. Dlouho na jednom
místě nevydrží, ačkoliv když ji uvaříte výbornou kávu, tak se od Vás
nehne. Má strach z vlaků, umí si olíznout loket a povětšinu času nosí šaty.

Jako malá prošla řadou zájmových kroužků (dokonce i hrou na kytaru – díky skvělému pedagogovi, který po ní házel housky-pochopila, že asi skutečně nemá hudební sluch), až se dostala k divadlu. Spolupracovala s amatérskými divadelními soubory (MHD Louny, Rádobydivadlo Klapý a Filozofická kočovná společnost), než založila vlastní soubor Diverzanti. Právě s tímto souborem nazkoušela svou první autorskou hru *(Ne)chtěná útěcha*, která měla premiéru v lednu 2017 v divadelním studiu Paradox. Díky této hře si uvědomila, že jí psaní baví víc než hraní, a také že lepší než režisrovat je házet tužky po hercích. Baví ji divadlo, které nutí přemýšlet.

Její hra *(Ne)chtěná útěcha* získala čestné uznání v soutěži o Cenu Evalda Schorma za rok 2016. Za hru *Domeček za hranicí slušnosti* získala čestné uznání v soutěži o Cenu Evalda Schorma za rok 2017.

HRY KAROLA SIDONA V DILIA II.

ETUDA O HODINÁŘI

Karol Sidon

Žánr: rozhlasová hra

Obsazení: 2 muži

Rozhlasová hra *Etuda o hodináři* vypovídá z autorovy tvorby nejvíce o jeho nenávisti k totalitě. Zachycuje výslech řemeslníka obviněného a nakonec policíí zavražděného za neakceptování změny času. Hra představuje absurdní, kafkovský model společnosti, v níž člověk nemá právo ani na soudní proces, ani na vlastní život.

(Lenka Jungmannová)

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

LABYRINT (1972)

Karol Sidon

Žánr: tragikomedie

Obsazení: 9 mužů, 6 žen (variabilní)

Hra s podtitulem *Cirkus podle Komenského* je svěbytné literární dílo dokládající šíři autorova dramatického talentu. Komenského alegorickou fabuli Sidon převyprávěl jako tragikomedii lidského rodu i jediného osudu, jehož nositel Poutník během života prochází jednotlivými evolučními stádii od ryb až po lidi. Autorovu zaujatost námětem lze vycítit zejména z takřka lidově znějících groteskních veršů, které činí z jazyka samotnou „postavu“ hry.

Drama mělo premiéru v Západočeském divadle v Chebu v roce 1991 v režii Pavla Pecháčka.

(Lenka Jungmannová)

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

PURIM

Karol Sidon

Obsazení: 6 mužů, 1 žena

Žánr: jednoaktovka

Jediný dramatický text z autorova německého období, který se zachoval. Autor hru pojednal jako vyšetřování události z předešlé hry *Ester*. Zástupci Spojených národů starověku přijíždějí vyslechnout perského premiéra Mordechaje a ducha expremiéra Hamana, ale král Achašveroš je nakonec přesvědčí, že pro zachování míru bude lepší uspořádat konferenci o velrybách. Na rozdíl od *Ester* je tak *Purim* politickou satirou na aktuální celosvětové problémy.

Hru nastudoval Spolek Kašpar v divadle Rokoko v roce 1993 v režii Petra Hrušky.

(Lenka Jungmannová)

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

STARÝ PŘÍBĚH (1977)

Karol Sidon

Žánr: rozhlasová hra

Obsazení: 10 mužů, 3 ženy (variabilní)

V této rozhlasové hře zpracoval Karol Sidon Pilátovo líčení na Ježíše a jeho proces zakončený ukřižováním. Jako několik dalších her z řady disidentské dramatiky (příkladně *Pašijová hra* Vratislava Brabence, která vznikla v tomtéž roce), i zde se příběh Ježíšova konce stává podobenstvím o komunistické zlovůli a koresponduje s disidentským vzdorem vůči režimu.

(Lenka Jungmannová)

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

TŘINÁCT OKEN (1977)

Karol Sidon

Žánr: rozhlasová hra

Obsazení: variabilní

Rozhlasové drama silně nekompromisní vůči režimu. Z perspektivy dětského zážitku, kdy s kamarádem rozbíjeli okna věřice, že jim inkriminovaný počet zajistí nesmrtelnost, v něm dospělý disident přehlíží svůj osud. Hra se odehrává v hrdinově myslí, když na chvíli ztratí vědomí, a formou pásma líčí klíčové okamžiky jeho života na pozadí společenských dějin: historiky z dětství se tu prolínají

s estébáckými výslechy, hovory s manželkou a matkou střídá povídání s milenkou, hrůzný sen, v němž se hrdina v podsvětí setkává s psími bestii, se přelévá do debaty s prokurátorem. Drama, které má určité biografické rysy, lze chápat jako odraz krize středního věku zahrnující i dilema, zda pokračovat v dusivé totalitní existenci.

Hru v režii Jiřího Horčíčky nastudoval Československý rozhlas v roce 1991.

(Lenka Jungmannová)

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

ZPÍVEJ MI NA CESTU (1973–74)

Karol Sidon

Žánr: rozhlasová hra

Obsazení: 6 mužů, 6 žen

Hra *Zpívej mi na cestu*, zaujímá v dramatické tvorbě Karola Sidona specifické místo, neboť se v ní nečekaně pustil do žánru venkovského dramatu. Dva bratry z Prahy svedou okolnosti do vesnické nádražní hospody, kterou spolu začnou vést. Mladší Miki má matematický talent, ale je nesebevědomý a prchlivý, zatímco starší Petr je spíše obyčejný, ale vládne rovným postojem k životu. Mladší prohraje vše, včetně vlastního života, starší rozumně překoná všechny útrapy i náhlou výměnu partnerek. Ty jsou záměrně koncipovány jako jakési převrácené pendanty hrdinů: původně Petrovu Týnu ovládá jistá jurodivost, na níž se shodne s Mikim, a naopak v dřívě Mikioho Nadě se – stejně jako v Petrovi – zračí jistá trpělivost a odevzdanost. Příběh ukazuje vesnický život zblízka formou konfrontací dvou zdvojených životních postojů v odlišných věkových etapách. Tím, že mají všechny postavy svůj díl pravdy, se drama stává úvahou nad relativitou lidských názorů vzhledem k času a prostoru.

(Lenka Jungmannová)

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

KAROL SIDON (*1942)

Ačkoli je literární tvorba dramatika, prozaika a scénáristy Karola Sidona rozmanitá a široká, jeho oficiální kariéra trvala poměrně krátce; první dílo, rozhlasovou hru *Páté přikázání*, kterou napsal v roce 1965, a jeho poslední legálně zveřejněné dílo, divadelní hru *Latríny*, nastudovanou v roce 1973, od sebe dělí pouhých osm let. Potom už se Sidon ocitl na pověstném „seznamu“ zakázaných spisovatelů, který autory zbavoval práva publikovat a veřejně působit. Do té doby však stihl napsat řadu významných děl. Především pět rozhlasových her, jež byly doposud prakticky neznámé: *Páté přikázání*, *Cyril*, *Samotka*, *Dvojitý zákon* a *Paní Svět*. Vedle toho na sebe – už jako redaktor Literárních listů, respektive Listů, kde působil v letech 1968–69 – upozornil autobiograficky laděnými prózami *Sen o mém otci* (1968) a *Sen o mně* (1970), jakož i spoluautorstvím scénářů k filmům svého spolužáka z FAMU Juraje Jakubiska *Zbřehové a poutníci* (1968), *Ptáčkové, sirotci a blázni* (1970) a *Na shledanou v pekle, přátelé...* (1970). Když ho v roce 1969 propustili z novin (před tím byl dva roky dramaturgem Studia kreslených a loutkových filmů Jiřího Trnky) a kontakt s ním přerušil i rozhlas, nějaký čas ho ještě držely „nad vodou“ nabídky z televize, pro niž vytvořil scénář podle Turgeněva *Otcové a děti* (1971, režie Eva Sadková) a scénář k televiznímu filmu Jaroslava Balíka *Adam a Gabriel* (který byl odvysílán pouze v Itálii v roce 1973). Scénář *Kancelář na výsostech* z roku 1972 už televize nenatočila a nerealizovány zůstaly i filmové scénáře *Kuráž* a *Mlýn* z počátku 70. let, které napsal pro Jakubiska.

Paradoxní je, že právě událost, která se stala tečkou za spisovatelovou oficiální činností, nastartovala jeho kariéru dramatika. A tak i když byl Sidon v roce 1972 jako řada jiných intelektuálů nucen

profesně přeseďlat (do roku 1973 pracoval jako trafikant v kiosku Poštovní novinové služby, pak byl dva roky pomocným dělníkem v podniku Vodní zdroje), s vervou psal pro divadlo. Svoji roli v tom jistě sehrálo i zdání, že by snad ještě mohl uvést hru *Shapira* v Realistickém divadle (kde ji chtěl nasadit autorův „dvorní“ režisér Luboš Pistorius) či *Labyrint* v Laterně magie (o což se zajímal režisér Miroslav Macháček), anebo že by drama *Zpívej mi na cestu* mohlo být přijato v Divadle na Vinohradech. Nestalo se: *Shapira* měl premiéru až v roce 1990, *Labyrint* o rok později a *Zpívej mi na cestu* zůstalo neuvedené.

Další fáze Sidonovy dramatické tvorby se začala odvíjet v roce 1977, kdy podepsal Chartu a přivolal tím na sebe silnější diskriminační zájem oficiálních struktur. Do neoficiální literární obce naopak jako by se v té době teprve cele včlenil. Jednak se dočkal významného uznání – v roce 1978 mu sám Jiří Kolář udělil Cenu Jiřího Koláře, jednak začal vydávat v samizdatu a jednak se ve svých hrách začal námětově přimykát k takzvané disidentské dramatice, která vykreslovala osudy hrdinů ocitajících se v opozici vůči režimu.

V roce 1983 Sidon přistoupil na naléhání úřadů (v rámci nechvalně známé akce Asanace, jíž se Státní bezpečnost snažila vyobcovat disidenty z Československa) a rozhodl se odejít do Heidelbergu, kde mu na Hochschule für jüdische Studien nabízel studium hebraistiky. V roce 1992 Sidon zakončil studia na rabsinském semináři v Jeruzalémě a 28. 9. 1992 byl jmenován vrchním pražským, 8. 11. téhož roku pak vrchním zemským rabínem. Jakožto autor vystupuje pod pseudonymem Chaim Cigan.

(Lenka Jungmannová)

Z VOLEBNÍ SÍNĚ A PŘEDSÍNĚ @ A

Eva Frantinová

Žánr: krátká hra

Obsazení: 8 mužů, 4 ženy (variabilní)

Minihra pro předsedu, zapisovatelku a osmičlennou volební komisi se odehrává v době prezidentské volby. Ve volební komisi zasedají lidé nej-různějších povolání i názorů. Jak se blíží vyvrcholení, začínají přicházet výsledky a nervozita stoupá. Jednotliví členové komise vyjadřují své názory na kandidáty i na celkovou situaci čím dál vyhraněněji. Někteří se chovají jako skuteční demokrati, jiní naopak zuří, že se situace nevyvíjí podle jejich osobních přání. Do hry se tu a tam zapojuje i obecnstvo, aby nakonec přišel na scénu deus ex machina a podobně jako v antických dramatech rozhodl. Nicméně výsledek je stejný do ztracena – každý z odcházejících členů si podržuje svůj názor, svůj triumf i zklamání. Vše zůstává otevřeno...

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

JEN ZAVŘÍT OČI (2017) ⚡ 😊 @ A

Vanda Zaplatílková Hutařová

Žánr: hořká komedie

Obsazení: 7 mužů, 8 žen

Příběh vypráví o malé holčičce, biologovi na střední, politikovi – vášnivém lovcí a dalších postavách, které se potýkají nejen s mezilidskými vztahy, ale i se svými postoji vůči ekologii a přírodě.

Za charakteristickou by se dala považovat scéna z kraje hry, kdy se desetiletá Anička rozhodne na své narozeniny vypustit svého domácího králíčka Alfréda do přírody. Když je akt vykonán, potká se s biologem

Karlem, který změní její pohled na věc tím, že ji ubezpečí, že králík svou budou nepřežije:

Anička: (dojde za biologem, na pozadí se odehrává bitka matek) Pane? Co to znamená to zdedenegero...

Karel: Zdegenerovanej?

Anička: Jo.

Karel: To znamená, že už nemá přirozené chování, víš? Že není zvyklý žít v přírodě.

Anička: Takže umře?

Karel: To se takhle nedá říct...

Anička: Chtěla jsem mu pomoci a zabila jsem ho...

Karel: Udělalas, co sis myslela, že je správný. Možná to zní drsně, ale tím, že tvůj králík umře, zase pomůže jiným zvířátkům, který se z něj najedí...

Taková je prostě příroda.

Hra se pokouší nemoralizovat, jen s hořkým úsměvem poukazuje na fakt, že pokud se v životě nedokážeme s něčím vyrovnat, raději před tím zavřeme oči.

Hra získala první místo v soutěži původních dramatických textů divadelních her Dráma 2017.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

VANDA ZAPLATÍLKOVÁ-HUTAŘOVÁ

Vystudovala VOŠ Hereckou v Praze a Divadelní vědu na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. V současné době pracuje jako vedoucí souboru a dramatických kroužků na Doctrina – Podještědské gymnázium. Vedle toho si přivydělává jako

režisérka a autorka dramatických textů, spolupracuje se skupinou Popojedem produkující především krátké filmy a podílí se jako šermířka na projektech skupiny Merlet.

Se svou hrou *Sebestředná samota* vyhrála 1. místo v soutěži Dráma 2015, za hru *Jen zavřít oči* získala 1. místo v soutěži Dráma 2017, dvakrát jí bylo uděleno čestné uznání v Ceně Evalda Schorma za *Vlk in fabula* (2012) a *Sebestředná samota* (2015), získala cenu diváků na PidiFESTu (2015) a nominaci v kategorii Mladé divadlo na Českém Tučňákově (2013), obojí za komedii *Vlk in fabula*. Jako scénáristka se podílela na úspěších krátkého filmu *Bio Buddy* (48HFP Seattle: World Winner: Best Directing, 2nd Best Movie, 48HFP Prague: Best film, Best screenplay, Visionaria 2017: Winner Jury Award, Short to the Point 2017: Best Screenplay, Los Angeles CineFest 2018: Finalist) a krátkého vertikálního filmu *2084* (Top Indie Film Award 2017: Best Experimental Short Film, ARFF Berlin // Around International Film Award 2017: Jury Award, Hollywood Boulevard Film Festival's annual event 2018: selected to screen).

NABÍZÍME

PŘELOŽENÉ zahraniční hry

MIRÁKL V ANDALUSII (DAS ANDALUSISCHE MIRAKEL, 2006)

Lars Albaum, Dietmar Jacobs

Německo

Překlad: Ondřej Šebesta

Žánr: komedie

Obsazení: 4 muži, 2 ženy

Obsazení:

2 starší muži a 1 mladík, 1 starší žena a 1 dívka
plus jeden muž bude vybrán z publika

Jedna dekorace celou dobu.

Jedná se o klasickou komedii, která se opírá o jazykové problémy cizince s češtinou, záměnu osob a především o vztahy dvou ústředních dvojic. Starších manželů, kteří slaví 25 let svého nepřilíš šťastného manželství a velmi mladé dvojice, která se teprve na společné soužití chystá.

Autoři prokázali důvěrnou znalost partnerských vztahů, které opepřili důkladnou dávkou humoru. Přesto se nejedná o bláznivou komedii bez hlubší myšlenky. Závěr vyznívá jednoznačně jako oslava lásky, porozumění, tolerance a odpuštění.

28 DIVADELNÍ ODDĚLENÍ – Přeložené zahraniční hry

Ukazuje se, že problémy ve vztazích neznají hranic, jsou stejné zřejmě na celém světě, a proto je komedie snadno použitelná i u nás.

V německy hovořících zemích se jedná o hit, který měl premiéru v roce 2006 a od té doby jej vidělo přes 100.000 diváků. Hra byla uvedena v šestadvaceti divadlech, plus se jedná o mimořádně úspěšné zájezdové představení.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

DVA PŘÍPADY HERCULA POIROTA (A POIROT DOUBLE BILL) ⚡ @ 👤

Agatha Christie

Velká Británie

Překlad: Marie Špalová

Kolekce dvou krátkých her *Vosí hnízdo* a *Žlutý iris*.

VOSÍ HNÍZDO (THE WASP'S NEST, 1937)

Obsazení: 3 muži, 1 žena

Jediný televizní scénář, který kdy autorka napsala, se datuje již do roku 1937, a je jedním ze tří původních dramatických textů, ve kterých vystupuje Hercule Poirot. Tomu se v této dvacetiminutové adaptaci stejnojmenné povídky z roku 1926 podaří zabránit vraždě, k níž se schyluje v jednom zdánlivě všedním milostném trojúhelníku. Ač jde o scénář televizní inscenace, má formát klasické divadelní aktovky, a právě pro divadelní provozování je také k mání.

ŽLUTÝ KOSATEC (YELLOW IRIS, 1937)

Obsazení: 6 mužů, 3 ženy

Rozhlasová aktovka s Herculem Poirotem, adaptace stejnojmenné povídky (rovněž adaptované pro jeden z dílů známého televizního seriálu s Davidem Suchetem). Slavný detektiv je narychlo a poněkud záhadně povolán do luxusní londýnské restaurace, kam jistý bohatý Američan sezval své známé, aby se pokusil odhalit pachatele vraždy jeho ženy, k níž došlo na den přesně před čtyřmi lety. Jenže jed ve sklenice šampaňského znovu číhá – podaří se zabránit další vraždě?

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

MRS ORWELL (2017) @

Tony Cox

Velká Británie

Překlad: Kateřina Hilská

Žánr: činohra

Obsazení: 3 muži, 2 ženy

„Georgi, takže ty tedy hledáš někoho, kdo bude zároveň tvou milenkou, hospodyní, ošetřovatelkou, správkyní tvou literární pozůstalosti a matku pro tvého syna Richarda?“

Nemocnice Universty College, Londýn, 1949

Nedávno vyšlo 1984 a George Orwell se nachází v poslední etapě svého života trpící závažnou tuberkulózou. Pořád však stále věří, že se dožije ještě tří knih a svou chuť pro život chce ztvrdit žádostí o ruku své přítelkyně, Sonie Brownellové, třicet let mladé editorky.

Když Sonia pochopí, že je jeho jedinou nadějí, musí se rozhodnout, zda podlehne svodům malíře Luciene Freude, který Orwella portrétuje, nebo zda vstoupí do platonického sňatku s jedním z nejuznávanějších spisovatelů moderní literatury. Založeno na skutečných událostech.

Text se v současné době překládá. Anglický originál je k dispozici v DILIA.

ŠTĚSTÍ PANA MÜLLERA A PANA HELDA (ERSATZ)

René Fallet, Michal Lázňovský

Francie

Překlad: Michal Lázňovský

Žánr: činohra

Obsazení: 2 muži, 1 žena

Autor slavné *Zelňačky* v dosud nepřeloženém románu či spíše novele *Ersatz* (doslova *Náhražka*) z roku 1974 tentokrát s velkou humornou nadsázkou rozvíjí často přetřásanou hypotézu, že Hitler konec války přežil.

Ve Falletově verzi našel Hitler dvojníka, který byl polním hlídačem a hrobníkem v zapadlé bavorské vesnici. V jeho funkci – pod jménem Müller – v klidu zestárl a teď dožívá v domově důchodců v Norimberku. Je z něj mírumilovný, i když trochu podivínský stařík.

Jednoho dne se ale v Domově štěstí objeví nový obyvatel, pan Held. Oba starí muži se rychle a hluboce sblíží. Situace se zkomplikuje, když Müller/Hitler náhodou zjistí, že Held se ve skutečnosti jmenuje Mordechaj Karmeli, je lovcem nacistů a prochází německé starobince v přesvědčení, že by se tam mohl skrývat sám Hitler. Jejich přátelství projde těžkou krizí, ale ukáže se silnější než nenávisť a Müller dokonce překoná i svůj antisemitismus. A když pak Held vážně onemocní, rozhodne se Müller k rozhodnému kroku: prozradí mu, že Hitler skutečně žije – dokonce v tomto domově důchodců. Heldovi se pochopitelně spíš přitíží, ale prosí Müllera o zprostředkování kontaktu a slibuje, že až se uzdraví, dá Hitlerovi

uspořádat velkolepý proces v Jeruzalémě. Zaručuje mediální úspěch, bezpečnost a korektní podmínky na doživotí. Když se Held k přítelově velké úlevě zotaví, přinese mu Müller rentgenový snímek svého chrupu. Podle něj konečně znalec Karmeli pozná, že Hitler – je jeho nejlepší přítel. Co teď? Dožijí společně v Domově štěstí a zachovají inkognito? Nakonec se rozhodnou spolu ještě prožít chvíle slávy a uspořádat velký proces v Jeruzalémě. Hlavně aby byli spolu. Naneštěstí se Müller jde rozloučit se svým „posledním věrným“, bývalým vojákem, nyní obyvatelem Domova, řečeným Wehrmacht. Prozradí mu, že je Führer a že odjíždí do Jeruzaléma. Zpráva Wehrmacha rozzuří tak, že vidlemi probodne Izraelce, který na místě umírá. Krátce po něm umírá žalem i jeho věrný přítel Müller-Hitler.

Dramatizace nabízí jedinečnou hereckou příležitost pro dva zralé herce.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

TAJEMSTVÍ

Hadar Galron

Izrael

Překlad: Denisa Kábrtová

Žánr: činohra

Obsazení: 3 muži, 5 žen (sbor 4 dívek)

Současná izraelská hra o hledání sebe sama a lásky ve všech jejich podobách.

Hra nás zavádí do mystického města Safedu v roce 1996, do dívčího náboženského semináře, tzv. midraši, kterou vede rabínka Dvori. Právě k ní přichází studovat intelektuálně nesmírně nadaná, ale uzavřená Naomi, jediná dcera váženého rabína Hesse. Naomi po smrti své matky otce přesvědčí, aby posunul smlouvenou svatbu a dovolil jí studovat. V midraše se setkává s dobrosrdečnou a prostořekou Sheinou, bývalou, na víru čerstvě obrácenou narkomankou Miri a Michelle. Právě rebelka Michelle, která je v semináři za trest, je pro Naomi zpočátku zdrojem

neutuchajících potíží. Aby ale Naomi získala povolení ke vstupu do speciálního programu rabínky Dvori, je donucena učit se s Michelle ve dvojici. Dívky se do sebe zamilují a Naomi najednou zjišťuje, že všechny její dosaavadní jistoty se hroutí. Protože pro zakázanou lásku v ortodoxním světě přísných židovských pravidel není místo. Bude mít Naomi odvahu vzepřít se všem konvencím, podle kterých dosud žila?

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

PROČ KUCHYŇ? (WARUM EINE KÜCHE?)

Peter Handke

Rakousko

Překlad: Zuzana Augustová

Žánr: činohra

Obsazení: variabilní

V roce 1992 napsal Handke divadelní hru beze slov *Hodina kdy jsme o sobě vzájemně nic nevěděli* o veřejném dění na náměstí, jež byla současně společenskokritickým dramatem i divadlem světa. Čím je náměstí pro město, tím je kuchyň pro malé společenství rodiny, dvojice, přátel. Místo, kde se pije ranní káva, vedou se velké hovory a pozdě v noci se bosky putuje k ledničce. Kuchyň je jevištěm, kde se kříží, míjejí nebo jen letmo dotknou malé a velké osudy.

Peter Handke napsal pro režiséra Mladena Materiće, původem ze Sarajeva, žijícího a pracujícího v Toulouse, a jeho Théâtre Tattoo řadu textů o místě, na kterém se nejen vaří a jí, koření a ochutnává, ale také miluje a vedou se hádky. Fantazie, jež krouží kolem kuchyně jako místa opakování a jako určité hranice.

Na relativně malém prostoru rozvíjí autor kvazi-lyrický a kvazi-epický text, sestávající z různých fragmentů, krátkých textů a písní. Každá část má název, jako například: Kuchyň, první fragmenty; rozvíjení a splétání

„tématu“ nebo Litanie; Vyprávění (dialog, trialog, tetralog, pentalog, atd.)... Titul a podtitul ale představují pouze autorské doporučení či náznak. Jednotliví potenciální mluvčí jsou pouze naznačeni. Povětšinou souvislý text mohou inscenátoři rozdělit a realizovat na scéně, jak chtějí a s kolika herci a postavami chtějí.

Peter Handke napsal text nejprve ve francouzské verzi a poté sám převedl do němčiny.

Rozhlasová inscenace hry *Proč kuchyň?* (režie: Aleš Vrzák) získala v kategorii Drama 3. místo na 34. ročníku Prix Bohemia Radio.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Překlad vznikl pro publikaci Peter Handke: Pět her.

HRA O PTANÍ ANEB CESTA DO SONORNÍ ZEMĚ (DAS SPIEL VOM FRAGEN ODER DIE REISE ZUM SONOREN LAND, 1989)

Peter Handke

Rakousko

Překlad: Zuzana Augustová

Žánr: činohra

Obsazení: 6 mužů, 2 ženy

Hra jako cesta poutníků. Není zde žádný děj ani příběh. Na prázdné scéně se setkává zvláštní skupinka postav, které jsou na cestě: Ten, kdo hledí z hradeb (Mauerschauer), Kazisvět, Herec a Herečka, starší pár a Parsifal (napůl dětský a zpola mytický blázen). Vydávají se na cestu, aby namísto tragédie nebo komedie sehráli také jednou doposud chybějící „drama ptaní“. Tázání totiž pro autora představuje zásadní, byt takřka zapomenutý lidský postoj. Ptání je v této dramatické básni současně symbolem okouzleného bytí. Inspirován vizí Tisícileté říše z románu *Muž bez vlastnosti* se Handke pokouší v prázdném dramatickém prostoru Musilovu

utopii uskutečnit. Neboť co jiného je Sonorní země, než ztracený ráj. Divadelní pouť do této země je uskutečněním onoho snu či utopie. Handke zde v rámci uměleckého díla vytváří nový mýtus. Přitom se u této jeho hry jedná též o jistý druh divadla na divadle: postavy Herce a Herečky vysvětlují význam původního divadelního gesta jako gesto údivu, tázání, pravidlého bytí. Takže opět ukázka anti-divadla z pera Petera Handkeho?

Skupinka šesti figur putuje vzdálenou Zemí nikoho a zabývá se v diskusích plných antitezí krásou i zhnusením světem. Vážné hledání smyslu a lyrický patos se střídají s komickými situacemi. Přitom se poutníkům podaří pouze svou přítomností proměnit na krátkou dobu i násilnického domorodce, s nímž se setkávají, v bytost, která hluboce pocituje svou lidskou identitu.

Hra měla premiéru v Burgtheater Wien 13. 1. 1990 v režii Clause Peymanna.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Překlad vznikl pro publikaci Peter Handke: Pět her.

PŘES VESNICE (ÜBER DIE DÖRFER, 1981)

Peter Handke

Rakousko

Překlad: Zuzana Augustová

Žánr: dramatická báseň

Obsazení: 5 mužů, 4 ženy

Hrdina ve středním věku Georg se vrací do rodné vesnice. Nese zřetelné autobiografické rysy, je nejenom nejstarší ze tří sourozenců, ale také jediný intelektuál, nejen ve vlastní rodině, ale v celé vesnici. Jako takový bývá pronásledován nenávisťí okolí. Cítí se ve vesnici cizí a jako cizího ho vnímají i ostatní. S bratrem a sestrou si nikdy příliš nerozuměl, dodnes ale všichni tři cítí, že k sobě patří. Pocit sounáležitosti a blízkosti se však čas od času promění ve výčitky a pocit viny.

Sestra si chce zřídit vlastní obchod a na to potřebuje hypotéku. Georg, který jako nejstarší z dětí zdědil rodičovský dům, nevěří, že je sestra schopná obchod vést.

Na začátku navštíví Georg svého bratra na opuštěné stavbě, kde pracuje jako zedník. Večer na rozloučenou se promění ve zvláštní slavnost. Jako tak často v Handkeho dílech, vyrůstá přímo z každodenní reality sváteční chronotop, který dává v časoprostoru díla vyvstat novému literárnímu a dramatickému mýtu.

Tato dramatická báseň, jak zní podtitul, se vyznačuje napětím mezi spásou a beznadějí, temnotou zavržení a jasem. Autor líčí rozpory a antagonismy nejen mezi členy jedné rodiny, kteří se od sebe chtějí osvobodit a bojují proti sobě až na hranici vzájemného zničení. Georga provází na jeho cestě napůl mytická, napůl lidská bytost Nova, která lidem na konci zvěstuje, že je nutno žít dál a hovoří o nutnosti lásky a naděje namísto války, zoufalství a ničení.

Hra z roku 1981 představuje v tvorbě P. Handkeho poetický pokus o základní orientaci ve světě bez pevně daných hodnot a bez náboženství. Hra měla premiéru v Salzburger Festspiele 8. 8. 1982 v režii Wima Wenderse.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Překlad vznikl pro publikaci Peter Handke: Pět her.

V ZAJETÍ HNĚVU (ZORN)

Nino Haratischwili

Gruzie/Německo

Překlad: Lucie Melicharová

Žánr: činohra

Obsazení: 4 muži, 4 ženy

Zlomový bod v životě osmi jedinců. Osudový okamžik, kterým se jejich životy protnou a nenávratně propojí. Jeden jediný den, kdy se každý z nich ocitá ve výjimečné situaci a musí se rozhodnout. Říct pravdu, nebo

ve zapřít? Rozhodnout se pro život, nebo zvolit smrt? Ukázat sílu, nebo projevit slabost? Ve svém vlastním mikrosvětě okoušejí hrdinové z pera N. Haratischwili, jaké to je ocitnout se zničehonic v roli nespokojeného a neústupného jedince: Celie a Adam, kteří pohřešují svého syna, úspěšná televizní producentka Marta, lovec teroristů Rafael, smrtelná nemocná Rula, jež by svému dítěti ráda zajistila lepší budoucnost, Oskar, který se prodejem zboží na předváděcích akcích vypracoval až na „obchodníka roku“, a pak Anton s Antoníí, pár mladých lidí, kteří mají oba problém zorientovat se v současném světě a kteří jako jediní nakonec skutečně učiní nějaké rozhodnutí.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

AUTORKA (THE WRITER, 2018)

Ella Hickson

Velká Británie

Překlad: Hana Nováková

Žánr: činohra

Obsazení: 2 muži, 2 ženy

Mladá žena má už dost divadelních inscenací plných naturalismu a mrtvých klisví. Řešení? Svrhnout patriarchát.

Provokativní hra britské autorky Elly Hickson vybízí k úvahám nad povahou tvorby, možností sebevyjádření, a to zejména z pozice ženy, a strukturou naší společnosti. Tyto otázky zkoumá autorka nejen skrze témata ve hře obsažená, ale i její formu. Co začíná jako slovní přestřelka mezi dvěma postavami, jako vášnivý proud stížností na současný stav divadelního umění, je vzápětí zarámováno jako fiktivní scéna, divadlo na divadle; fiktivní scéna je zase vzápětí označena za biografickou. Vrstvenatý tvar přináší s každým dalším stříhem novou perspektivu a nutí diváka vidět věci znovu a znovu v novém kontextu. Mísí při tom ostrou argumentaci s obrazivými prvky fantazie a mýtu.

Hra byla poprvé uvedena v prestižním londýnském divadle Almeida v dubnu 2018.

Text se v současné době překládá. Anglický originál je k dispozici v DILIA.

NEODOLATELNÝ (IRRÉSISTIBLE)

Fabrice Roger-Lacan

Francie

Překlad: Michal Lázňovský, Matylda Lázňovská

Žánr: komedie

Obsazení: 1 muž, 1 žena

Neodolatelnost je v této inteligentní bulvární komedii pro Muže a Ženu hnacím motorem, něčím, co určuje chování postav, jejich vztahy a tedy i děj. Důležitou roli v této neodolatelnosti hrají i dvě další postavy, které nejsou přítomné na scéně. Neodolatelná je nejen přitažlivost, ale i některé jiné puzy a city, například destruktivní žárlivost.

Ještě mladý, ale už zavedený manželský pár, kde On je advokát a Ona půvabná literární redaktorka, se náhle ocitá ve zcela nečekané krizi. Oba si zakládají na své nezávislosti, svobodě, vzájemné důvěře a toleranci a zdá se, že jsou tu všechny předpoklady ke šťastnému, harmonickému soužití. Sociální ani finanční problémy nemají, jejich vztah se zdá být harmonický. Dnes večer je On sám doma a připravuje si řeč na obhajobu jistého mexického imigranta, který je obžalován, že zabil a pak dokonce snědl svou ženu. Advokát hledá argumenty na jeho obhajobu a dochází k přesvědčení, že muž snědl svou ženu z přemíry lásky a ve své chystané řeči se stále častěji vrací k pojmu neodolatelnosti.

Zároveň ale sleduje z okna děj na ulici. Zřejmě čeká. A pak uvidí cosi, co ho rozruší. Vzápětí Ona konečně přichází. Vrací se z pracovní schůzky, při které se setkala s úspěšným autorem, kterého už od mládí obdivuje a kterého se její nakladatelství chystá poprvé publikovat. Ale protože ji

spisovatel přivezl k domu autem, a se zpožděním, zrodí se v advokátovi neodolatelná žárlivost. V návaznosti na svůj případ s kanibalem začíná ženě předhazovat, že zřejmě sama sobě skrývá, co cítí, že ve skutečnosti jí slavný spisovatel imponuje, že má v sobě skrytou neodolatelnou touhu. Spisovatel je navíc známý nejen svými knihami, ale i svými bohatými zálety, ženy ho obdivují a on se jejich obdivu nebrání, ba naopak. A tak náš advokát dochází k závěru, že spisovatel je prostě neodolatelný, takže i Ona cítí neodolatelnou touhu, aniž je ochotna si to přiznat. A žena jako by sama začala pochybovat, což dál prohlubuje krizi. Každopádně je večer zkažený, a to do té míry, že žena na noc odchází z domu. Kam? Vrací se až ráno. Ale jen proto, aby si vzala to nejnuttnější... a odletěla se spisovatelem do Irsku. Manžel ji sám vehnal do jeho náruče.

Ve třetím jednání, o necelý rok později, se Žena zase objeví, údajně jen na krátkou návštěvu a pro nějaké drobnosti. Ale vše svědčí o neodolatelnosti jejich vzájemného vztahu, i když se autor zdařile vyhýbá jednoznačností a zavedeným klišé. Nedá se říct, že všechno dobře dopadlo, protože v lehké absurdním konci se do děje zapojuje i uprchlý lidožrout... Ale to nic nemění na neodolatelném happy endu.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

BEZ ZÁKOUTÍ (EJERCICIO FALLIDO PARA MUJERES)

Fulgencio Martínez Lax

Španělsko

Překlad: Matouš Danzer

Žánr: činohra

Obsazení: 1 muž, 1 žena

Hra *Bez zákoutí* je vyobrazením patologického vztahu mezi trýznitelem a obětí, reaguje na věčně živý problém domácího násilí, které je pácháno především na ženách. Ve hře vystupují pouze dvě postavy (On, Ona)

v uzavřeném prostoru nekonečné rovné ulice, který je metaforou pro jejich uzavřený a snad bezvýhodný vztah.

Text velmi dobře vystihuje psychologii vztahu mezi násilníkem a obětí. Zajímavý je také způsob poskládání scén a nestandardní práce s prostorem a časem, ve kterém se postavy nacházejí a komunikují. Tyto faktory ve hře umocňují vyznění základní problematiky.

Fulgencio Martínez Lax je dramatik ze španělského regionu Murcia a také pedagog dramaturgie/tvůrčího psaní na Escuela superior de arte dramático de Murcia. Jeho texty jsou uváděny ve španělských a latinskoamerických divadlech, přičemž hra *Bez zákoutí* byla kromě Španělska uvedena také v Mexiku.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

HRY Z FESTIVALU SNĚZ TU ŽÁBU 2018 V DILIA

KASOVNÍ TRHÁK (BOX OFFICE)

Damien Gabriac

Francie

Překlad: Natálie Preslová

Žánr: činohra

Obsazení: 3 muži, 3 ženy

Virginia Montayer je filmová hvězda, která vlastní obří luxusní sídlo na francouzském venkově, kousek od docela malé, bezvýznamné vesničky. Jedné noci se čtyři místní teenageri rozhodnou za její nepřítomnosti vykoupat u ní v bazénu. Rychle ale přijdou na to, že tahle hvězda schovává ve svojí vile nejedno temné tajemství. A jejich výlet za dobrodružstvím se rychle začíná měnit v noční můru.

Text byl přeložen a poprvé v Čechách uveden jako scénické čtení v rámci festivalu francouzského divadla Sněž tu žábu (2018, režie: Adam Skala).

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

VŠICHNI ŽIVÍ (POURTANT PERSONNE N'EST MORT)

Laureline Le Bris-Cep

Francie

Překlad: Jana Bartůňková

Žánr: monodrama

Obsazení: 1 muž

Muž, ani úplně mladý, ani úplně starý. Jsme u něj doma. Během tří let, napříč ročními dobami, s ním prožíváme jeho osamělost, jeho bloudění. Monolog přerušovaný vstupy různých žen v jeho životě, vzpomínkami a tajnými představami probírá témata odcizení a deprese, přítomnosti a nepřítomnosti ve vlastním životě, o kterých se ne vždy hovoří nahlas.

Text byl přeložen a poprvé v Čechách uveden jako scénické čtení v rámci festivalu francouzského divadla Sněž tu žábu (2018, režie: David Prachař).

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

STRACH(Y) (PEUR(S))

Hédi Tillet de Clermont-Tonnerre

Francie

Překlad: Michal Zahálka

Žánr: činohra

Obsazení: variabilní

Text *Strach(y)* je portrétem advokáta, který na sklonku svého života obhajuje nevinného. Je to také portrét jedné demokracie, která, tváří v tvář strachu, se pozvolna mění v totalitu. Je to příběh všech nevinných obětí této totality. Historie se opakuje, ale člověk není schopen si ji pamatovat.

Text byl přeložen a poprvé v Čechách uveden jako scénické čtení v rámci festivalu francouzského divadla Sněž tu žábu (2018, režie: Ewa Zembok).

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

DOBRODRUŽSTVÍ AURENA, MALÉHO SÉRIOVÉHO VRAHA (LES AVENTURES D'AUREN, LE PETIT SERIAL KILLER)

Joseph Dannan

Francie

Překlad: Linda Dušková, Natálie Preslová

Žánr: činohra

Obsazení: variabilní

Aurenovi je jedenáct, nemá tátu, má mámu a tři kámoše. Chtěl by si hrát s holčičkou, kterou nedávno potkal, chce to tak moc, až se kvůli tomu jedno divadelní představení promění v noční můru. Auren se

stává vrahem – zabije zubaře-bobra, velkou ještěrku, průvodčího-humra a inspektora Tučňáka. Je to fantazie nebo realita? Auren se musí zbavit svého strachu a odvážit se vyrůst.

Text byl přeložen a poprvé v Čechách uveden jako scénické čtení v rámci festivalu francouzského divadla Sněž tu žábu (2018, režie: Kasha Jandáčková).

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

PIG BOY 1986–2358

Gwendoline Soublin

Francie

Překlad: Petr Christov

Žánr: činohra

Obsazení: variabilní

Příběh, jehož hrdinou jsi, začíná v pondělí 2. září 1986. Porodní asistentka tě sotva vytáhla z lůna tvé matky a už se musíš rozhodnout.

1 – BUDETE KŘIČET NA LESY

2 – KRÁTCE SI ZAKŘIČÍTE A USNETE

Vybereš si možnost čísla dvě, usínáš.

Dystopická hra z blízké budoucnosti o lidech a prasatech. Tři části, tři různé dramatické formy, tři perspektivy a tři příběhy o hledání lidskosti na nečekaných místech. Moderní doba s vepřovou tváří.

Pig Boy 1986–2358 je text-matřjoška o třech částech. V první části vypráví příběh mladého francouzského chovatele prasat zasaženého zemědělskou krizí kolem roku 2010, který by ovšem raději než *Pig Boyem* byl kovbojem/*Cow-Boyem*. Druhá část představuje *Pig Boye* jako prasečí star šunky značky PERTA a přímého potomka prasat onoho bretoňského chovatele. *Pig Boy* je obžalován

z násilného pohlavního styku s japonskou fanynkou a dostává se do světla reflektorů v rámci virtuálního mediálního procesu, v němž o jeho dalším osudu rozhoduje publikum. Poslední, třetí část nabízí únik do snové budoucnosti. Ocitáme se v hlavě prasnice, která utíká z porodnice, v níž byla nucena родit lidská mláďata. Její příběh o útěku do lesa je příběhem, v němž se tři příběhy zvířat a lidí setkávají; je příběhem, který se snaží najít smysl života v záplavě technologií a navzdory šířícímu se transhumanismu.

Text byl přeložen a poprvé v Čechách uveden jako scénické čtení v rámci festivalu francouzského divadla Sněž tu žábu (2018, režie: Linda Dušková).

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

EMIGRANTKY

Radostaw Paczocha

Polsko

Překlad: Jiří Vobecký

Obsazení: 3 ženy

V době, kdy německá kancléřka v roce 2015 prohlásila svou slavnou větu „My to zvládneme“ a otevřela do své země dveře téměř milionu uprchlíků a ekonomických migrantů z kulturně zcela odlišných zemí, prakticky nikdo nevzpomněl, že Německo bylo poslední zemí Evropské unie, která otevřela svůj pracovní trh občanům nově přijatých zemí Evropské unie. Zatímco o ekonomické migranty, kteří často zatajují svou identitu i věk, je dobře postaráno, obyvatelé nových zemí EU se o sebe a o svou práci museli postarat sami. Paradoxně právě v zemi, která to zvládne, panuje averze vůči „polským instalatérům“, čímž jsou míněni všichni pracující ze zemí bývalého východního bloku, protože podle veřejného mínění lidé

z východních zemí Unie zabírají pracovní místa. Ilegální imigranti jsou v Německu a nejenom v Německu, zřejmě vítáni daleko více.

Aktuálních problémů pracujících z východní Evropy v západních zemích Evropské unie si všímá současný polský dramatik Radosław Paczocha, který je znám spíše jako autor úspěšných komedií. Na příběhu tří žen si všímá skutečnosti, že ani mnoho let po vstupu nových zemí do EU se nezměnily platové rozdíly východních a západních zemí a pracující chudoba zůstává zcela mimo zájem politiků, kromě občasných předvolebních proklamací. Často proklamované a doporučované cestování za prací ovšem vyliďňuje venkov a dokonce i některá velká města. A co je nejhorší, často rozděluje celé rodiny. Jaké má potom rodičovství na dálku dopad na další generaci, zůstává mimo jakoukoliv pozornost, s výjimkou nejnovější hry Radosława Paczochy *Emigrantky*. Hra nabízí zajímavé příležitosti pro tři herečky středního věku.

Český překlad byl se souhlasem autora upraven a hlavně zcela depolozován, protože příběh se týká všech zemí bývalého východního bloku.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

PINOCCHIO

Joël Pommerat

Francie

Překlad: Kateřina Kykalová

Žánr: činohra

Obsazení: 9 mužů, 1 žena (variabilní)

Podobně jako *Červená Karkulka* a *Popelka* je i *Pinocchio* adaptací slavného pohádkového příběhu (v tomto případě dětského románu Carla Collodiho *Pinocchiova dobrodružství*) a podobenstvím o dospívání. Hlavní téma pohádky, totiž potřeba říkat pravdu, se pro Pommerata stává metaforou jeho umělecké tvorby, v níž však může být pravda podivuhodnější než sen. I pohádka o obživlém kusu dřeva, vyprávěná vypravěčem, který hned

v úvodu s přiznanou divadelností představuje herecký soubor, je někdy pravdivější než samotná realita. Autor ve hře přejímá epizodickou kompozici Collodiho románu a představuje panáčkovy pokusy kráčet cestou poslušnosti a píle, z níž ho neustále svádí touha po zábavě a nicnedělání. Podaří se mu procitnout z jeho zaslepenosti a stát se skutečným chlapcem? A je poslušnost skutečně oním kýženým znakem dospělosti, anebo je třeba ji překonat?

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

LINDA (2015)

Penelope Skinner

Velká Británie

Překlad: Hana Nováková

Žánr: činohra

Obsazení: 5 žen, 3 muži

Linda je úspěšná žena po padesátce. Vlastními silami se vypracovala na jednu z nejvyšších pozic v kosmetické společnosti. Díky své práci, jak věří, šíří pozitivitu a pomáhá ženám získávat sebevědomí. Její nejnovější prezentace ale nedopadne zdaleka tak, jak očekávala: navrhovaná reklamní kampaň, zaměřená na ženy středního a staršího věku, by byla podle vedení firmy totálním přešlapem. Pozitivní slogany totiž přece mají smysl jen tehdy, když osloví mladší generace s největší kupní silou.

Co když se ale ve stejnou chvíli začnou objevovat trhliny i v jejím soukromí? Zdánlivě perfektní život, který vedla ještě před pár dny, se rázem mění v pouhou iluzi, vše se s nečekanou rychlostí vymyká kontrole. Linda navíc není jediná, kdo musí bojovat o své místo v životě: i její dcery naráží na překážky světa, kde stále nepanují rovné příležitosti. Každá z postav si tak musí sama za sebe najít způsob, jak se v životě prosadit a jak se vyrovnat s nároky, které na ně společnost klade.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

KOČKA NA ROZPÁLENÉ PLECHOVÉ STŘEŠE (CAT ON A HOT TIN ROOF, 2018)

Tennessee Williams

USA

Překlad: Zuzana Josková

Žánr: činohra

Obsazení: 7 mužů, 3 ženy

Starý pan Pollit, hlava bohaté jižanské rodiny, se vrací z nemocnice. Všichni, kromě něho a jeho manželky vědí, že zpráva o jeho uzdravení je milosrdná lež. On však, posílen falešnými nadějemi i svou buldočí povahou, se pokouší vyřešit životní krizi svého syna Bricka. V sázce je mnohé – zbývá totiž rozhodnout komu odkáže své miliony. Významnou spolekyni nalezne ve své snaše – „kočce“ Maggie.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

HRY Z PŘEKLADATELSKÉ DÍLNY DILIA

ANTISOCIAL (2015)

Bogdan Georgescu

Rumunsko

Překlad: Micaala Rotaru

Žánr: činohra

Obsazení: 3 muži, 4 ženy

Divadelní hra *Antisocial* je počinem mladého rumunského dramatika Bogdana Georgescu. Vystupují v ní tři stěžejní skupiny: studenti prestižního gymnázia, vyučující a rodiče. Děj se zaobírá kyberšikanou vyučujících prostřednictvím soukromé skupiny na sociální síti Facebook. Jeden z vyučujících do oné skupiny pronikne a nalezený obsah následně vyvolá vlnu pobouření ze strany celého učitelského sboru. Dojde to tak daleko, že se o případ samotný začnou zajímat i média. Během sedmi dějství dochází k rozřešení kauzy i k řadě komických situací. Hra nepřímou poukazuje na problémy těchto dvou neslučitelných „světů“ a obzvláště pak na jejich neschopnost vést konstruktivní dialog.

Text se v současné době překládá v rámci Překladatelské dílny DILIA 2018.

CROCODIL (2018)

Elise Wilk

Rumunsko

Překlad: Tereza Kortusová

Žánr: monodrama

Obsazení: 1 muž

Hlavním hrdinou je chlapec David, kterého sledujeme mezi jedenáctým a třináctým rokem jeho života. Díky své bujné fantazii žije v přesvědčení, že jeho zesnulý otec byl vyslaný jako kosmonaut do vesmíru, aby opravil rozbitou planetu. Je právě ve věku, kdy se chlapci začínají zajímat o děvčata i jinak než jen jako o potenciální terč posměchu a kanadských žertíků. Jenže se zdá, že Davida vlastně děvčata zas až tolik nezajímají...

Toto monodrama napsané z pohledu samotného hrdiny je fascinujícím portrétem chlapce, který se snaží vypořádat jak s nenadálou absencí otcovského elementu ve svém životě, tak s oním zvláštním emočně-fyzickým pnutím... Hře přidává na síle dětská čistota a nevinnost, se kterou je na problematiku nahlíženo a na kterou tolik dospělých lidí zapomíná...

Text se v současné době překládá v rámci Překladatelské dílny DILIA 2018.

PAPÍROVÁ LETADLA (AVIONS DE HARTIE, 2015)

Elise Wilk

Rumunsko

Překlad: Klára Našincová

Žánr: činohra

Obsazení: 3 muži, 3 ženy

První školní den, tři chlapci a tři dívky. Do desáté třídy přestoupí nový žák Miki, jehož matka odjela do Itálie, a chlapec teď bydlí u tety a strýce. Od samého začátku školy je terčem šikany ze strany spolužáků Alexe a Boba. Snaží se utéct do světa fantazie a domnělého přátelství s Lenou, do které je zamilovaný. Lena vyrůstá jen se sestrou, jejíž přítel ji jednoho večera znásilní. Andra si připadá tlustá a rozhodne se, že už nikdy neopustí byt. Bobo, bojuje s faktem, že jeho babička je nemocná. Alex se rozejde s Lenou, aby se mohl líbat s její nejlepší kamarádkou Laurou. Na konci školního roku se Miki v momentě, kdy ponižování překročí míru snesitelnosti, odhodlá k hrůznému činu.

Znepokojivá exkurze do světa dospívajících středoškoláků, jejichž rodiče odcestovali za prací do zahraničí, a musí tak vyrůstat u příbuzných. Skrze dialogy a zejména vnitřní monology postav odkrýváme jedno z nejméně příjemných témat nejen v soudobém Rumunsku – jak dnešní nemocná společnost nutí rodiče opustit své děti, které pak vyrůstají v osamělosti a nedostatku lásky, bez cíle. Zbydou jim jen letadla z papíru a rány, které se zřejmě nikdy nezacelí...

Text se v současné době překládá v rámci Překladatelské dílny DILIA 2018.

NABÍZÍME

NEPŘELOŽENÉ zahraniční hry

CONCIERGE (2017)

Bill C. Davis

USA

Žánr: činohra

Obsazení: 2 muži, 1 žena

Být povoláním concierge znamená být hotelové klientele vždy po ruce. Starat se o její spokojenost a neznat slovo ne. K žadáním službám patří objednávání taxi služeb, rezervace letenek, zajišťování kulturního programu. Zkrátka by měl udělat všechno, co je lidsky možné za účelem uspokojení přání hosta. Jenomže, co když jsou požadavky hostů nad rámec toho, co je morální?

Bill C. Davis, jehož hry s úspěchem uvádí Divadlo v Řeznické (*Útěky, Odvolání*), opět mistrně studuje psychologii postav v prostředí, kde se profesionální vztah nebezpečně stírá s osobním.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

THE GERMAN DOCTOR

Bill C. Davis

USA

Žánr: činohra

Obsazení: 4 muži, 1 žena

Píše se rok 2014, mladý Němec vyhledá syna a dceru válečného vězně z druhé světové války. Ozbrojen tajemstvím, přijíždí do Ameriky odhodlán splnit svoje poslání, které vzbuzuje podezření a znovu otevírá již dávno vzniklé rány, jež se nyní mohou buď nadobro zacelit anebo propuknout v infekci. The German doctor vypráví na ploše let od druhé světové války až po současnost zásadní moment evropské, ale i americké historie. Hru v květnu 2018 představila v původním znění ve formě scénického čtení Prague Shakespeare Company.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

DIE SCHÖNEN TAGE VON ARANJUEZ (2012)

Peter Handke

Rakousko

Žánr: činohra (letní dialog)

Obsazení: 1 muž, 1 žena

Staré dobré časy v Aranjuez – jsou skutečně pryč? Opět je tu léto. Opět krásný letní den. Bezejmenná žena. Bezejmenný muž. Jsou to děti? Nestárnoucí pár? Vyskočili z Schillerova *Dona Karlose*? Setkají se a mluví o lásce, o první lásce, o tom co žena a muž cítí, když jsou spolu. Mluví o tom, jak se má o lásce mluvit. A kdo mluví o lásce, ten mluví o přírodě, o příbězích – a právě tohle dává životu smysl...

Hra *Die schönen Tage von Aranjuez* v režii Luca Bondyho měla premiéru 15. 5. 2012 na Wiener Festwochen v Akademietheater.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

IMMER NOCH STURM

Peter Handke

Rakousko

Žánr: dramatická povídka

Obsazení: 5 mužů, 3 ženy

Peter Handke, respektive jeho alter ego, nás zavádí do oblasti korutan-
ských Slovanů, Jaunfeldu, odkud pochází jeho rodina. Zde nechává znovu
ožít příběhy své rodiny (postavy Matky, Tety, Strýce, Prarodičů), historii
a kulturu oblasti, oživuje charakteristický jazyk postav, připomíná krutou
represi ze strany nacistů. – Korutanští Slované vedli jako jediná menšina
v Rakousku ozbrojené povstání proti nacistickému Německu. Rakousko
jim za to nikdy neprojevilo vděčnost. Po válce byli dokonce pronásledováni
jako zrádci ve službách komunistické Jugoslávie.

Peter Handke vtělil do dramatické povídky *Immer noch Sturm* svá nej-
sobnější témata a traumata. I přes vysokou míru autobiografičnosti a váž-
nosti témat je ale hra napsaná lehkým poetickým jazykem, v níž se snoubí
rodinná historie s dějinami, osobní se díky historickým okolnostem stává
obecným. Z množství hlasů a scén rozehrává Handke velkoplošné pano-
rama o těch, kteří jen prohrávají.

Peter Handke získal za svůj opus *Immer noch Sturm* na festivalu
Mülheimer Theatertage 2012 hlavní cenu Mülheimer Dramatikerpreis.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

MY SON JUST WALKS A BIT SLOWER (2011)

Ivor Martinić

Chorvatsko

Žánr: činohra

Obsazení: 5 mužů, 5 žen

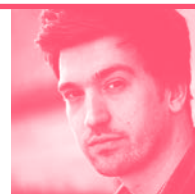
Hra mladého chorvatského dramatika zkoumá tři generace rodiny,
v jejím středu je vztah mladíka Branka, který je odkázán na kolečkové
křeslo a jeho matky, která skutečnost, že už nikdy nebude chodit, není
schopná přijmout a popírá ji.

Současný pohled na rodinné vztahy podléhající neúprosnému tempu
času a postavy jen zřídka schopné konfrontace připomínají vrcholná díla
Čechovova. Hra získala řadu prestižních cen a od premiéry v roce 2011
v chorvatském Záhřebu byla uvedena v šesti evropských a jihoamerických
zemích. Text je v DILIA k dispozici v anglickém překladu.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

IVOR MARTINIC

Oceňovaný chorvatský dramatik absolvoval z autorského psaní na Akademii umění
v Záhřebu. Jeho hra *The title of the drama about
Ante is Written here* byla uvedena v Belgii,
Chorvatsku, Anglii a Srbsku. Drama *Play about
Mirjana and those around her* inscenovala diva-
dla v Argentině, Chorvatsku, Slovinsku a Srbsku.

Jeho poslední hra *My son just walks a bit slower* získala přes 20 cen po celém světě včetně prestižní ceny za Golden Laurel Award za nejlepší hru na festivalu MESS v Sarajevu. Byla uvedena v Argentíně, Mexiku, Paraguai, Srbsku, Uruguayi a Venezuele.

V roce 2016 byl součástí festivalu Pen World Voices v New Yorku mezi osmi nejúspěšnějšími světovými autory. Jeho hry jsou přeložené do 20 světových jazyků.

BLACKTHORN (2016)

Charley Miles

Velká Británie

Žánr: činohra

Obsazení: 1 muž, 1 žena

Hra, která nabízí skvělou příležitost pro dva mladé herce, vypráví o silném poutu, jež se zrodí mezi dvěma jedinci. Ona a On jsou v malé vesnici jedinými dětmi své generace. Život jim do cesty staví všemožné překážky, které během let začnou rozdělovat jednoho od druhého. *Blackthorn* sleduje třicet let jejich života a pokládá důležitou otázku, co to vlastně znamená někam patřit, když čas mění jak místo odkud pocházíme ale i nás samotné.

Debut mladé rodačky z North Yorkshire se dočkal světové premiéry v roce 2016 a byl jedním z finalistů Susan Smith Blackthorn award 2017.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

CHARLEY MILES (*1991)

Pochází z North Yorkshire. Její debut *Blackthorn* se dočkal světové premiéry v roce 2016 a byl jedním z finalistů Susan Smith Blackthorn award 2017. V současné době je rezidentní autorkou televizní stanice Channel 4 a spolupracuje s divadlem Paines Plough. Spolupracuje s divadly the Royal Welsh College of Music and Drama, Royal Court Theatre a West Yorkshire Playhouse. S produkční společností Buccaneer Media vyvíjí původní televizní drama *In Memoriam*.

HUDEBNÍ ODDĚLENÍ

Premiéry a užití děl

HUDEBNĚ-DRAMATICKÁ DÍLA

7. 4. 2018

Divadlo Šumperk

Burton Lane:

**DIVOTVORNÝ HRNEC
(FINIAN'S RAINBOW)**

muzikál

7. 4. 2018

Divadlo J.K. Tyla v Plzni

Zdeněk Fibich:

NEVĚSTA MESSINSKÁ

opera

19. 4. 2018

Národní divadlo Praha

Louis J. Ferdinand Hérold:

**MARNÁ OPATRNOST
(LA FILLE MAL GARDÉE)**

balet

22. 4. 2018

Landestheater Coburg

Antonín Dvořák:

RUSALKA

opera

28. 4. 2018

Východočeské divadlo

Pardubice

Alan Menken:

**KVÍTEK Z HORRRORU
(LITTLE SHOP OF
HORRORS)**

muzikál

29. 5. 2018

73. mezinárodní hudební festival

Pražské jaro

Národní divadlo Praha

Leoš Janáček:

VÝLETY PÁNĚ BROUČKOVY

opera

1. 6. 2018

73. mezinárodní hudební festival

Pražské jaro

Česká filharmonie

Béla Bartók:

**MODROUVOUSŮV HRAD
(BLUEBEARD'S CASTLE)**

opera

17. 6. 2018

Slezské divadlo Opava

Mitch Leigh:

**MUŽ Z KRAJE LA MANCHA
(MAN OF LA MANCHA)**

muzikál

30. 6. 2018

60. ročník Národního festivalu

Smetanova Litomyšl

Národní divadlo Brno

Leoš Janáček:

JEJÍ PASTROKYŇA

opera

Informujeme

NEVĚSTA MESSINSKÁ

Zdeněk Fibich

Velká tragická opera skladatele Zdeňka Fibicha a ojedinělé dílo české operní literatury, se po více než čtyřiceti letech vrátila na repertoár plzeňského Divadla J. K. Tyla. Děj opery je situován do sicilské Messiny 12. století. Hrdinové jsou po vzoru antických tragédií vydáni do nemilosrdné moci osudu – zkázu dvou zneprátených bratrů, Dona Manuela a Dona Césara se má stát jejich sestra Beatrice.

Zdeněk Fibich si kladl za cíl zkomponovat velkou tragickou operu společně s autorem libreta Otakarem Hostinským a jako námět si zvolili drama Friedricha Schillera Nevěsta Messinská z roku 1803. Dílo bylo zadáno do konkurzu k příležitosti druhého otevření Národního divadla, opera byla poctěna cenou, ale po premiéře v roce 1884 se setkala s nepochopením. Později se ukázalo, že se jedná o přelomové dílo české opery. Inscenace v režii Martina Otavy a hudebním nastudování Jiřího Štrunce měla premiéru 7. dubna.

MARNÁ OPATRNOST (LA FILLE MAL GARDÉE)

Louis Joseph Ferdinand Hérold

Balet Národního divadla uvedl 19. dubna poprvé v historii premiéru slavného baletu Marná opatrnost choreografa Sira Fredericka Ashtona. Mistrovské dílo anglického tvůrce, v němž vystoupili nejlepší tanečníci světa doposud uvedlo více než 35 divadel po celém světě. Tento titul patří k nejstaršímu baletu dochovanému do naší současnosti. Děj se odehrává ve venkovském prostředí, inspirovaném Ashtonovou láskou

k anglickému kraji Suffolk. Vdova Matka Simone brání lásce své sličné dcery Lise k chytrému, ale ne příliš majetnému chasníkovi, protože ji chce provdat za bohatého, ale přihlouplého syna velkostatkáře. Podle staré tradice je role Matky Simone komická a tančí ji muž. Marná opatrnost představuje jednu z nevirtuóznějších Ashtonových choreografií. Ashton vycházel z původního francouzského titulu, který v roce 1789 vytvořil Jean Dauberval. Baletní partituru upravil John Lanchbery podle hudby Ferdinanda Hérolda z roku 1828.

HÄNDEL V HALLE

Letošní festival v Händelově rodném městě Halle nabídl tři představení oper s využitím nové edice Halle Handel Edition. První z nich, opera Berenice měla premiéru 25. května v režii Jochena Biganzolliho a v hudebním nastudování dirigenta Jörga Halubka. Další dvě opery, byly uvedeny v koncertním představení. 3. června Rinaldo v zřídka uváděné verzi z roku 1731 s Basel Chamber Orchestra pod taktovkou Christophera Rousseta a 9. června Arianna in Creta v nastudování Maxima Emelyanycheva.

AGNES VON HOHENSTAUFEN

Gaspere Spontini

Opera Agnes von Hohenstaufen je kulturně a muzikologicky jednou z nejnáročnějších a nejkompexnějších prací v historii opery. Skladatel Gaspere Spontini byl pruský generální hudební ředitel a dílo bylo premiérováno v Berlíně v roce 1827 v Königliches Opernhaus. Opera má tři jednání a autor libreta, německý libretista Ernst Raupach ji kategorizoval jako historicky romantickou operu a je jedna z řady německých oper jejichž děj vychází ze středověku. Opera byla skladatelem podstatně přepracována a oživena v roce 1837. Premiéra v nové produkci divadla v Erfurtu se uskutečnila 1. června za užití nové edice Jensa Wildgrubera vycházejícího z notového materiálu zapůjčeného RAI z Itálie.

GOUNODŮV „FAUST“ POPRVÉ V DIALOGOVÉ VERZI V PAŘÍŽI

Opera Charlese Gounoda Faust se stala slavnou v operní verzi, celá zpívána. Bylo opomenuto, že práce byla původně složena z mluvených dialogů. První koncertní vystoupení této dialogové verze z roku 1859 s použitím nové edice Paula Prévosta se konalo 14. června v Théâtre des Champs-Élysées v Paříži ve spolupráci se souborem Palazzetto Bru Zane, sólisty Chœur de la Radio Flamande a v hudebním nastudování dirigenta Christoha Rousseta s ansámblem Les Talens Lyriques.

PĚŤA A VLK

Sergei Prokofjev

Skladba pro vypravěče a orchestr, k níž autor napsal rovněž text, vznikla v době, kdy se Sergej Prokofjev vrátil do Sovětského svazu v roce 1936 a z iniciativy ředitelky Moskevského centrálního dětského divadla Natalie Sacové se záměrem seznámit děti s nástroji v orchestru. Každá postava příběhu je přiřazena některému hudebnímu nástroji nebo nástrojové skupině a má své vlastní hudební téma. Hudba je lehce srozumitelná a ačkoli se skladba nazývá symfonická pohádka pro děti, je hudba zvukomalebná a popisná, spíše ve stylu filmové hudby než symfonie. Vypravěč se střídá s hudbou, kterou uvádí. Premiéra proběhla 27. května v nastudování dirigenta Milana Kaňáka a choreografa Vladimíra Gončarova.

LITERÁRNÍ ODDĚLENÍ

Vydané knihy

ČEŠTÍ AUTOŘI

Jindřiška Mendozová
OSUDOVÉ VZPLANUTÍ
Grada

Pokorný Milan
V HLAVNÍ ROLI ROZHLAS
Radioservis

Čapek Karel
VÁLKA S MLOKY
Albur producciones
editoriales

Miroslav Horníček
SAZE NA HRUŠCE
Nava

Vlasta Chramostová
PAMĚTI VLASTY
CHRAMOSTOVÉ
Academia

Eduard Štorch
LOVCI MAMUTŮ
Albatros

Jakub Deml
ZROZENÍ ŠLĚPĚJÍ
Academia

Miroslav Švandrlík
NEUVĚŘITELNÉ
PŘÍHODY ŽÁKŮ KOPYTA
A MŇOUKA 2
Albatros

Radim Kopáč a Jakub Šofar
(uspořádali)
PIJÁCKÁ ČITANKA
Slovart

PŘEKLADY

Blanka Stárková – překlad
LÁSKA ZA ČASŮ CHOLERY
Euromedia

J. Z. Novák – překlad
**Z PŘÍČIN NIKOLI
PŘIROZENÝCH**
Albatros

Šebesta Ondřej – překlad
PŘÍPAD COLLINI
Host

Jitka Fučíková – překlad
EMIL A DETEKTIVOVÉ
Albatros

Ladislav Smutek – překlad
NAHÁ OPICE
Jota

J. Z. Novák – překlad
**JAK JE DŮLEŽITÉ MÍTI
FILIPA**
Artur

Ferdinand Stiebitz – překlad
ANTIGONÉ/ELEKTRÁ
Artur

Leoš Suchařípa – překlad
VIŠŇOVÝ SAD
Artur

Milan Lukeš – překlad
SKLENĚNÝ ZVĚŘINEC
Artur

František Vrba – překlad
NA PRAHU RÁJE
Leda

Erik Adolf Saudek – překlad
KRÁL LEAR
Československý spisovatel

Nabízíme

SEARCHING FOR HASSAN /
PÁTRÁNÍ PO HASSANOVI

Terence Ward

Jedinečnou kulturu a bohatou historii Íránu odhaluje tento poutavý cestopis, ve kterém americká rodina pátrá po ztraceném příteli v zemi, kde strávili své mládí.

Terence Ward vyrůstal v šedesátých letech spolu se svými bratry v Teheránu. Děti měl na starosti Hassan, rodinný kuchař, správce domu a zároveň i místní průvodce. Po čtyřiceti letech se Ward vydal zpět do Íránu i s rodinou, aby Hassana našel.

Čtenáře provede íránskou krajinou, odhaluje bohatou minulost, zkoumá konflikty Íránu s arabskými sousedy a lehce odkrývá novou situaci, která se odehrává ve střední Asii. Román zasvěcuje, dojíímá a rozšiřuje chápání Blízkého východu prostřednictvím příběhu rodiny, která si tuto zemi zamilovala díky hluboké náklonnosti místních lidí.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v literárním oddělení DILIA.

MEDIÁLNÍ ODDĚLENÍ

Informujeme

V přehledu níže naleznete jako obvykle přehled premiér, resp. obnovených premiér děl, na jejichž vysílání či vydání se DILLA podílela zajištěním licence. Z přehledu je zjevné, že se rozvíjí zejména segment audioknih, kteréžto formě přeje dnešní digitální doba – audiokniha je snadno dostupná a lze ji lze poslouchat prakticky všude. Nechť je tedy přehled níže vaší inspirací. Stejně jako rozhovor s režisérem Jiřím Strachem, který naleznete jen o kousek dále.

Rozhovor

S REŽISÉREM
JIŘÍM STRACHEM
O VÝZNAMU
POHÁDEK VE SVĚTĚ
BEZBŘEHÉ
RELATIVIZACE

V poslední době se Vaše jméno objevuje především v souvislosti s kriminálním žánrem, zejména pak s natáčením třetí série úspěšného seriálu *Labyrint*. Na co se diváci v nové řadě seriálu mohou těšit? Co naplní jejich očekávání z předchozích sérií a co je naopak překvapí?

Je třeba říci, že *Labyrint* není jen kriminální žánr. Je to spíš detektivka kořeněná mysterií. Právě ten tajuplný, nevysvětlitelný rozměr z *Labyrintu* dělá cosi napínavého a pro diváka atraktivního. V první sérii vrah našel inspiraci v Boschových obrazech, v druhé jsme se dotkli legend české historie a tentokrát zlu slouží jako předobraz umučení a popravy jednotlivých apoštolů. Třetí série je o tom, co se stane, když člověk, jehož víra se změnila v šílenství, vyzve Boha na souboj. Zdali takový souboj může vyhrát.

Jste fanouškem detektivek i jako divák, potažmo čtenář? Zasáhla Vás například současná vlna skandinávských detektivek, ať už v jejich seriálové či knižní podobě? Nebo dáváte přednost spíše žánrovým klasikům?

Přiznám se, že na čtení moc nemám čas. A vlastně ani na sledování zahraniční konkurence. Ano, jedním okem jsem zahlédl kousek severského *Mostu*... Dnes je to módní slovo, vše severské je děsně cool. Je to ponuré, takřka černobílé, potmě, všichni hrají bezemotivně a ledově. Nic nového pod sluncem. Stačí se podívat na kriminální filmy Petra Schulhoffa, mnohokrát jsou vymakanější a napínavější než leckteré severské perly, jimž se dnes všichni klanějí. Dnes je to mnohokrát vítězství formy nad obsahem.

Již delší dobu se mluví o Vašem chystaném filmu – pohádce *Dlouhý, Široký a Bystrozraký*. V jakém stadiu je tento projekt?

Deset let máme scénář, deset let bojujeme, ale letos na jaře jsme opět nedostali grant. Pohádky nejsou příliš fondem podporovány, jistě, ve srovnání s jinými náměty či tématy mohou působit překonaně, nepotřebně. Ale věřím, že v české kinematografii stále mají a budou mít své místo. První *Anděl Páně* vznikl v tak nuzných podmínkách, že byste zaplakali – a vidíte, po pár letech si bez ní český divák neumí už televizní Vánoce představit. A možná že tu pár let ještě vydrží. Stejně tak *Dlouhý, Široký a Bystrozraký* má ambice zapsat se natrvalo do divákova srdce a přežít déle než leckteré ambiciózní festivalové projekty, fondem bohatě podpořené, na které si napřesrok ani nevzpomenete. Ale já členem fondu nejsem a peníze nerozděluji. Má odpovědnost to není.

Jedná se o jednu z malá neklasičtějších českých pohádek, jež se ještě nedočkala filmového zpracování. Jak si tuto skutečnost vysvětlujete?

Začínám si myslet, že je nějak smolná. Už za války se o ni na Barrandově pokoušeli, snad se šily už i kostýmy, probíhaly kamerové zkoušky. V osmdesátých letech Hynek Bočan, ale snahy přerušila revoluce a Hynek se pak logicky věnoval jiným tématům, o kterých už mohl točit svobodně (*Zdivočelka*, *Bumerang* aj.). Pak vznikly na popud producenta Pražského asi tři verze scénářů, ale žádná jednoznačně přesvědčivá. A pak se toho chopil Marek Epstein. A už deset let čekáme na zázrak. Jistě, ono to není levné. Pohádka, aby působila výpravně a neošizeně, řekne si o nějaké ty

48 MEDIÁLNÍ ODDĚLENÍ

miliony. Spíš desítky milionů. A aby vypadaly ty triky... Naštěstí ty post-produkční technologie jsou stále dostupnější.

Zmiňoval jste, že byste tuto látku navzdory předloze rád zpracoval jako zimní pohádku. Co Vás na natáčení v zimě láká? Nekomplikuje zima filmařům spíše život?

Jistěže komplikuje. Ale ten sníh má na plátně svůj půvab a úžasnou atmosféru. Navíc v té současné době teplých zim působí zasněžená krajina takřka jak z jiného světa, z říše fantazie či pohádek.

V několika rozhovorech jste vyjádřil obavu z oslabování tradic a národní a kulturní identity. Vnímáte natáčení pohádek jako prostředek jak přispět k jejich upevnování v době, kdy na západě tradiční společní kulturní jmenovatelé jako např. náboženství tuto roli přestávají plnit?

Tohle už není o ztrátě nějaké identity. Tak se to snad jevilo Havlovi v devadesátých letech, když o tom tématu mluvil. Mezitím jsme pokročili ještě dál. Totiž že hyperliberalismus totálně rozvrátil jakékoli hodnoty. Vše je relativizováno. Zpochybňováno. Olháváno. Mlženo. Dokonce ani lež už nenazveme lži, ale z důvodů mravní prázdnoty či bůhvíjaké korektnosti budeme lži říkat nepravda. Ale to je na jinou debatu... Každopádně mě baví těmhle relativizátorům všeho praštit na stůl pohádkou, která má v kánonu jasně vymezené dobro a zlo, ničím nezatemněné, nezpochybněné. A do mrzkosti posthumanistického světa zakřičet: dobro nakonec zvítězí! Netušíte, kolika lidem tím šlapu na kuří oka.

Evropa podle vás své kulturní kořeny dostatečně nechrání, vyslovil jste se, že lidé dnes mají strach vyjadřovat své konzervativní názory, protože je pak „liberální média hned nálepkují a dehonestují“. Neděje se ale totéž s liberálními názory v konzervativních médiích? Není podstatou demokratické společnosti právě to, že své názory můžeme navzájem svobodně kritizovat?

Která média jsou dnes konzervativní? Ukažte mi je a já tam začnu publikovat. Snad jen Katolický týdeník, ale i tam jsem četl něco nevdané liberálního... (*smích*)

Ale vážně: Jistě, můžeme se kritizovat zcela svobodně. Ale zbyla nám ještě schopnost umět konkurenta po zásluze pochválit a ocenit? Víte, já jsem slávista. Ale když nám Sparta dá gól, někdo to trefí ze třiceti metrů a letí to rovnou pod šibenici, tak to klobouk dolů, to zatleskám i jako slávista. Ale řekněte to v kotli a dají vám přes držku! Proč ten fotbalový příklad? To proto, abych ukázal, že primitivismus rowdies plíživě přerostl do nás, do naší každodennosti. Do společnosti. Do politiky. Do mezilidských vztahů. Můžu často s Václavem Klausem nesouhlasit, ale ono se v průběhu let ukázalo, že měl mnohokrát pravdu, zatímco se mu mnozí chechtali. Mám to popřít? Začnu-li to popřít, začnu ohýbat pravdu – a už jsme u té relativizace. Jenže mnohým se ta pravda nehodí, protože z nich dělá pro historii blbce.

Zpátky ale k Vaší práci. Zasllechla jsem také, že byste rád zfilmoval knihu *Sedmikostelí* Miloše Urbana. Máte to stále v plánu?

No jistěže! Je to můj velký sen. Ale najít finance pro tak náročný projekt dá ještě víc práce, než celí *Dlouhý, Široký a Bystrozraký*.

Podle Urbanovy předlohy jste natočil již film *Santiniho jazyk*. Co Vás na knihách Miloše Urbana přitahuje?

Miloš Urban je pro mě taková reinkarnace Meyrinka, Kafky a Umberta Eca. Jsou to chytré, mnohovrstevnaté texty, lehce ironické, tajemné, občas cynické, jsou působivé a vzdělané. Ale především to jsou imaginaci probouzející podobenství. A já jsem na podobenství – vyškolen každodenní četbou Písma – obzvláště rezonující.

Začátkem roku měl premiéru film *Hastrman Ondřeje Havelky*, rovněž podle předlohy Miloše Urbana. Viděl jste tento film, a jak se Vám líbil?

Viděl a líbil. Ondra předvedl velmi zralý debut. Oceňuju i velkou odvahu produceta Kopeckého, protože všichni víme, že Urban je pro vybrané diváky a rozhodně není povšechný mainstream. Doufám, že dostanou pár Českých lvů, zaslouží si je!

Koncem září oslavíte půlkulatiny, chystáte nějaké oslavy? Vnímáte toto období v nějakém smyslu jako životní zlom?

Oslavy ani ne. Kež by mě ale Pánbůh životních zlomů uchrániti ráčil!

ROZHOVOR VEDLA JANA MICHALÍKOVÁ

JIŘÍ STRACH (NAROZEN 29. ZÁŘÍ 1973 V PRAZE)

je úspěšný český herec a režisér. Ve filmových rolích se objevoval již od dětství, režii vystudoval v devadesátých letech na pražské FAMU pod vedením Dušana Kleina. V letech 1999–2002 byl na katedře režie FAMU odborným asistentem, od roku 2005 je pedagogem katedry tvorby Filmové akademie Miroslava Ondříčka v Písku.

Od studií se věnuje více režijní tvorbě, převážně pro televizi. Prvním celovečerním hraným filmem, kterým vstoupil do kin, je vánoční pohádka *Anděl Páně* z roku 2005. V televizní premiéře se stala nejsledovanějším filmem roku 2006. Druhý film *Vrások z lásky* (2012) byl návratem herecké dvojice Jiřina Bohdalová a Radoslav Brzobohatý. V roce 2016 natočil velmi úspěšné pokračování *Anděl Páně 2*.

V roce 2007 obdržel od České filmové a televizní akademie cenu Elsa za režii dramatu *Operace Silver A* a rok poté za *BrainStorm*. V soutěži Prix Europa 2014 v Berlíně v kategorii TV Fiction zvítězil jeho film *Osmý* a získal cenu Best European TV Drama.

Je členem České filmové a televizní akademie.

Premiéry

Niže naleznete souhrn premiér, resp. obnovených premiér děl zajištěných mediálním odd. DILIA.

**ZÁZNAMY DIVADELNÍCH
PŘEDSTAVENÍ PRO ČESKOU
TELEVIZI:**

PŘÍBĚHY OBYČEJNÉHO ŠÍLENSTVÍ

Scénická výprava:
Martin Chocholoušek
Dejvické divadlo, Praha

VZKŘÍŠENÍ

režie divadelního přestavení:
Michal Vajdička
Dejvické divadlo, Praha

KOČIČÍ HRA

Překlad: **Ida de Vries,**
František Stier
Národní divadlo Praha

VÉVODKYNĚ A KUCHAŘKA

Dramatizace: **Viktorie Knotkové**
Literární předloha: **Ladislav Fuks**
Národní divadlo Brno

TELEVIZNÍ INSCENACE A SERIÁLY:

ZÁHADA HLAVOLAMU

Literární předloha a scénář:
Jaroslav Foglar
Česká televize

DUKLA 1961

Námět a scénář: **Jakub Režný**
Česká televize

TALÁR A PTAČÍ ZOB

Lit. předloha: **John Mortimer**
Česká televize

ROZHLASOVÉ ČETBY A INSCENACE:

AŽ BUDU VELKÝ A NAUČIM SE PSÁT BÁSNĚ

Autor: **Václav Havel**
Český rozhlas Praha

KOČKA JOSEFA POLÁČKA Z LIBUŠINA, ČP 184

Autor: **Jiří Weil**
Český rozhlas Praha

MAGOR DĚTEM

Autor: **Ivan Jirous**
Český rozhlas Praha

TŘI SILÁCI NA SILNICI

Autor: **Vít Peřina**
Český rozhlas Praha

NA VORECH

Překlad: **Jarmila Fromková**
Český rozhlas Praha

ŽENA V OKNĚ

Autor: **A. J. Finn**
Český rozhlas Praha

TYRANIE: 20 LEKCÍ Z 20. STOLETÍ

Autor: **Timothy Snyder**
Český rozhlas Praha

PROUD OHNĚ

Autor: **Francois Mauriac**
Český rozhlas Praha

MNICHOVSKÝ PŘÍZRAK

Autor: **Georges-Marc Benamou**
Český rozhlas Praha

AUDIOKNIHY:

KÁŤA A ŠKUBÁNEK

Námět: **Libuše Koutná**
Albatros Media/XYZ

DAVID COPPERFIELD

Překlad: **Emanuela Tilschová,**
Emanuel Tilsch
Radioservis, a. s.

KRÁL LEAR

Překlad: **Milan Lukeš**
Radioservis, a. s.

DOBŘE UTAJENÉ HOUSLE

Autor: **Miroslav Horníček**
Supraphon, a. s.

PES BASKERVILSKÝ

Překlad: **František Gel**
Supraphon, a. s.

DOBRODRUŽSTVÍ HUCKLEBERRYHO FINA

Překlad: **František Gel**
Supraphon, a. s.

DOBRODRUŽSTVÍ TOMA SAWYERA

Překlad: **František Gel**
Supraphon, a. s.

PETR PAN

Překlad: **Jana Hejná, Petr Hejný**
Tympanum, s. r. o.

Zastupujeme

OLGA TOKARCZUK

(narozená 29. leden 1962 Sulechówě v Polsku) je jedna z nejčtenějších a kritiky nejlépe hodnocených současných polských autorů a autorek.

Před zahájením literární dráhy vystudovala psychologii na Varšavské univerzitě, během vysokoškolského studia pomáhala jako dobrovolnice v ústavu pro mladistvé s poruchami chování. Po ukončení univerzity pracovala jako psychoterapeutka.

Je autorkou osmi románů, jedné sbírky poezie, dvou sbírek povídek, řady esejů a scénářů. Její díla, jež jsou díky svému snovému a poetickému stylu často přirovnávána např. k magickorealistickým knihám G. G. Márqueze, se překládají do řady světových jazyků.

Mezinárodního úspěchu dosáhla svou třetí knihou *Pravěk a jiné časy*, která byla oceněna prestižní Cenou Nadace Kościelských a cenou Paszport Polityki. Za romány *Knihy Jakubovy a Běguni* získala nejsledovanější polskou literární cenu Nike. Podle morálního thrilleru *Svůj vůz i pluh veď přes kosti mrtvých* natočila režisérka Agnieszka Hollandová v roce 2017 celovečerní film.

Za román *Běguni* obdržela v květnu letošního roku jako první polská autorka prestižní Man Bookerovu cenu.

DILLIA autorku zastoupila pro četbu tohoto románu v Českém rozhlasu.

REJSTŘÍK

ČESKÉ HRY

Adam Skala, Kamila Krbcová – ŽRANICE
Titus Maccius Plautus – DARMOJED ANEB CURCULIO
Barbora Hančilová – ZA DVEŘMI (2017)
Nataša Mikulová – ZROZENÍ VENUŠE
Joël Pommerat – POPELKA (Cendrillon)
Kateřina Volánková – DOMEČEK ZA HRANICÍ SLUŠNOSTI
Karol Sidon – ETUDA O HODINÁŘI
Karol Sidon – LABYRINT (1972)
Karol Sidon – PURIM
Karol Sidon – STARÝ PŘÍBĚH (1977)
Karol Sidon – TŘINÁCT OKEN (1977)
Karol Sidon – ZPÍVEJ MI NA CESTU (1973–74)
Eva Frantinová – Z VOLEBNÍ SÍNĚ A PŘEDSÍNĚ
Vanda Zaplatílková Hutařová – JEN ZAVŘÍT OČI (2017)

PŘELOŽENÉ ZAHRANIČNÍ HRY

Lars Albaum, Dietmar Jacobs – MIRÁKL V ANDALUSII
(DAS ANDALUSISCHE MIRAKEL, 2006)
Agatha Christie – DVA PŘÍPADY HERCULA POIROTA (A POIROT DOUBLE BILL)
ŽLUTÝ KOSATEC (YELLOW IRIS, 1937) – VOŠÍ HNÍZDO (THE
WASP'S NEST, 1937)
Tony Cox – MRS ORWELL (2017)
René Fallet, Michal Lázňovský – ŠTĚSTÍ PANA MÜLLERA A PANA HELDA (ERSATZ)
Hadar Galron – TAJEMSTVÍ
Peter Handke – PROČ KUCHYŇ? (WARUM EINE KÜCHE?)

Peter Handke – HRA O PTANÍ aneb CESTA DO SONORNÍ ZEMĚ
(DAS SPIEL VOM FRAGEN ODER DIE REISE ZUM SONOREN LAND, 1989)
Peter Handke – PŘES VESNICE (ÜBER DIE DÖRFER, 1981)
Nino Haratischwili – V ZAJETÍ HNĚVU (ZORN)
Ella Hickson – AUTORKA (THE WRITER, 2018)
Fabrice Roger-Lacan – NEODOLATELNÝ (IRRÉSISTIBLE)
Fulgencio Martínez Lax – BEZ ZÁKOUTÍ (EJERCICIO FALLIDO PARA MUJERES)
Damien Gabriac – KASOVNÍ TRHÁK (BOX OFFICE)
Laureline Le Bris-Cep – VŠICHNI ŽIVÍ (POURTANT PERSONNE N'EST MORT)
Hédi Tillet de Clermont-Tonnerre – STRACH(Y) (PEUR(S))
Joseph Dannan – DOBRODRUŽSTVÍ AURENA, MALÉHO SÉRIOVÉHO VRAHA (LES
AVENTURES D'AUREN, LE PETIT SERIAL KILLER)
Gwendoline Soublin – PIG BOY 1986–2358
Radosław Paczocha – EMIGRANTKY
Joël Pommerat – PINOCCHIO
Penelope Skinner – LINDA (2015)
Tennessee Williams – KOČKA NA ROZPÁLENÉ PLECHOVÉ STŘEŠE
(CAT ON A HOT TIN ROOF, 2018)
Bogdan Georgescu – ANTISOCIAL (2015)
Elise Wilk – CROCODIL (2018)
Elise Wilk – PAPÍROVÁ LETADLA (AVIONS DE HARTIE, 2015)

NEPŘELOŽENÉ ZAHRANIČNÍ HRY

Bill C. Davis – CONCIERGE (2017)
Bill C. Davis – THE GERMAN DOCTOR
Peter Handke – DIE SCHÖNEN TAGE VON ARANJUEZ (2012)
Peter Handke – IMMER NOCH STURM
Ivor Martinić – MY SON JUST WALKS A BIT SLOWER (2011)
Charley Miles – BLACKTHORN (2016)

8@8 2017
CYKLUS
SCÉNICKÝCH
SKIC

9. 10. 2018 ve 20:00 ve VILE Štvanice

Nora Abdel-Maksoud:
THE MAKING-OF

Překlad: Helena Eliášová

Režie: Natália Deáková

Ambiciózní, tvrdá a manipulativní režisérka Gordon chce vytvořit první německý superhrdinský trhák. V hlavních rolích Batman, hrdina všech hrdinů, Šakal, postmoderní animální libertin, a Dívka, představující univerzální ženskou prasílu, ušlechtilou, ale zároveň divokou ženu-bohyni. Batmanovský remake je Gordoninou první a jedinou šancí u filmu, musí uspět, jinak se bude muset vrátit ke své původní profesi, kterou je... divadelní režie.

Bláznivá satira na svět filmu a divadla, zoufalá komedie o paradoxu herectví a taky labutí píseň rolí, které ve skutečnosti nedokáže nikdo zahrát. Premiéra hry se konala 13. ledna 2017 v Maxim Gorki Theater v autorčině režii, za níž byla oceněna prestižním divadelním časopisem Theater heute cenou Nejlepší mladá režisérka roku 2017 a cenou Kurt-Hübner-Regiepreis 2017.

*Více informací na www.dilia.cz/8v8 a www.divadlo-leti.cz.
Projekt vznikl za podpory Dozorčí rady DILIA a hlavního města Prahy. Překlad hry vznikl za podpory NČLF a Goethe Institutu.*

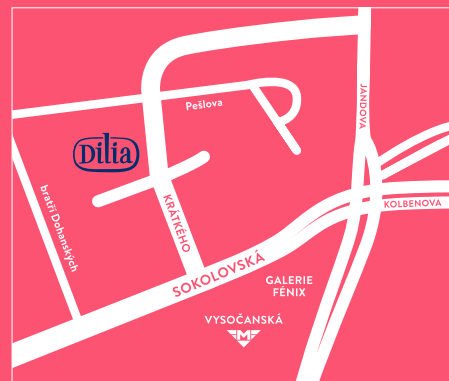
BARNARD

Vzpomínám si na den, kdy jsme poprvé začali aplikovat Contragen. Kontrolovaná degenerace ve zkumavce. Zmutovali jsme krávy tak, že jim nohy končily pod kolenem. Žádný zbytečný pohyb, žádný zbytečný výdej energie. A to byl teprve první týden. Od degenerace končetin jsme přikročili k degeneraci kognitivních buněk. Na myšlení padne úplně zbytečně až sedm procent denního přísunu energie. Dokázal jsem redukovat zvíře jen na ty části, které potřebujeme k výživě lidu. Nejpodivnější projekt byla asi ta samozhijící vemena. Oplodnili jsme je ještě v děloze a hned po narození nechali potratit. Dojit začaly v řádu minut.

(Adama Skala, Kamila Krbcová: Žranice)

Divadelní, literární,
audiovizuální agentura, z. s.

Kudy k nám:

Metrem B na stanici „Vysočanská“, poté cca 3 min. směrem za ČSOB (platí pro oba východy z metra).

U stanice metra jsou zastávky mnoha autobusů a tramvají. V přízemí naší budovy se nachází restaurace, na budově je velký nápis DILIA.